

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO RADA I SOCIJALNE SKRBI

N A C R T

K O N A Č N I P R I J E D L O G
ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

Zagreb, travanj 2003.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

Članak 1.

U Zakonu o socijalnoj skrbi ("Narodne novine", broj 73/97, 27/01, 59/01 i 82/01) u članku 2. stavak 1. mijenja se i glasi:

"(1) Pojedini izrazi u smislu ovoga Zakona imaju ovo značenje:

1. Samac je osoba koja nema obitelj ili živi bez članova obitelji.
2. Obitelj čine bračni drugovi, djeca i drugi srodnici koji zajedno žive, privređuju, odnosno ostvaruju prihode na drugi način i troše ih zajedno.
3. Mlađa punoljetna osoba je osoba do navršene 21. godine života.
4. Samohrani roditelj je roditelj koji nije u braku i ne živi u izvanbračnoj zajednici, a sam skrbi i uzdržava svoje dijete.
5. Udomiteljstvo je oblik skrbi izvan vlastite obitelji kojim se korisniku osigurava stanovanje, prehrana, čuvanje, odgoj, briga o zdravlju i obrazovanju i njegove druge potrebe.
6. Korisnik je osoba ili obitelj koja ostvaruje prava iz socijalne skrbi po osnovi ovoga Zakona."

Članak 2.

U članku 4. stavku 2. riječ: "koje" zamjenjuje se riječju: "koji".

Članak 3.

U članku 5. stavku 2. iza riječi: "skrbi" briše se točka i dodaju se riječi: "i Hrvatski zavod za socijalni rad, sukladno ovome Zakonu".

Članak 4.

Iza članka 6.a dodaju se članci 6.b i 6.c koji glase:

"Članak 6.b

Sredstva za ostvarivanje prava socijalne skrbi iz članka 12. ovoga Zakona, osim prava na pomoć za podmirenje troškova stanovanja, osiguravaju se u državnom proračunu.

Članak 6.c

Sredstva za financiranje Hrvatskog zavoda za socijalni rad i domova socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska osiguravaju se u državnom proračunu."

Članak 5.

U članku 9. stavku 1. iza riječi: "novčanu" stavlja se zarez i dodaje se riječ: "savjetodavnu".

Članak 6.

U članku 10. stavku 2. točki 1. iza riječi: "bolesno dijete" stavlja se zarez i dodaju se riječi: "dijete žrtva obiteljskog ili drugog nasilja".

U točki 2. iza riječi: "trajnih" dodaju se riječi: "ili privremenih".

Članak 7.

U članku 16. stavku 2. točki 2. u podstavku četvrtom iza riječi: "godina" stavlja se zarez i dodaju se riječi: "odnosno do završetka redovnog školovanja".

Članak 8.

Članak 19. mijenja se i glasi:

"Ako samac ili obitelj u vrijeme donošenja prvostupanjske odluke o ostvarivanju prava na pomoć za uzdržavanje ostvaruje drugačiji ukupni mjesečni prihod zbog zaposlenja ili

stjecanja prihoda na drugi način, odnosno prestanka zaposlenja ili gubitka prihoda stečenog na drugi način, visina pomoći za uzdržavanje utvrđuje se kao razlika između sredstava za uzdržavanje utvrđenih prema članku 16. ovoga Zakona i prihoda ostvarenog u vrijeme donošenja prvostupanjske odluke."

Članak 9.

U članku 20. dodaju se stavci 2. i 3. koji glase:

"(2) Poljoprivredniku i članu njegove obitelji, koji obavlja poljoprivrednu djelatnost kao jedino ili glavno zanimanje te na temelju poljoprivredne djelatnosti ima obvezno mirovinsko i zdravstveno osiguranje, prosječni mjesečni prihod utvrđuje se prema poreznoj prijavi ili prema rješenju nadležne porezne uprave o godišnjem paušalnom iznosu poreza na dohodak.

(3) Odredba stavka 2. ovoga članka ne primjenjuje se na poljoprivrednika samca starijeg od 65 godina, kao ni na obitelj koja obavlja poljoprivrednu djelatnost kao jedino ili glavno zanimanje, a svi članovi obitelji su stariji od 65 godina."

U dosadašnjem stavku 2. koji postaje stavak 4. iza riječi: "doplatak za djecu" dodaju se riječi: "državna potpora za poljoprivredu, šumarstvo i ribarstvo, osim dohodovne potpore, ostvarene po posebnim propisima,".

Članak 10.

U članku 21. u podstavku četvrtom na kraju teksta umjesto točke stavlja se zarez i dodaju se podstavci peti i šesti koji glase:

"- ima u vlasništvu registrirano osobno vozilo, osim ako centar za socijalnu skrb utvrdi da se vozilo koristi za potrebe prijevoza člana obitelji-korisnika prava na doplatak za pomoć i njegu ili osobne invalidnine propisane ovim Zakonom, većeg broja djece, starije teško pokretne osobe ili za zadovoljenje neke druge osnovne životne potrebe,

- ima u vlasništvu ili suvlasništvu stan, kuću ili drugi objekt koji ne služi njemu ili članu obitelji za podmirenje osnovnih stambenih potreba."

Članak 11.

U članku 23. riječi: "ako je" zamjenjuju se riječima: "ako nije", a riječi: "te odbije ponuđeno zaposlenje neovisno o stručnoj spremi" zamjenjuju se riječima: "ili ako je

prijavljena kod službe za zapošljavanje, a u razdoblju od šest mjeseci prije pokretanja postupka odbije ponuđeno zaposlenje neovisno o stručnoj spremi ".

Članak 12.

U članku 24. podstavku drugom na kraju teksta dodaju se riječi: "a najdulje do navršene 26. godine života,".

Iza podstavka prvog dodaje se novi podstavak drugi koji glasi:

"- radno sposobnu osobu stariju od 55 godina života koja u posljednjih deset godina, nije bila u radnom odnosu, niti je obavljala obrt ili drugu samostalnu djelatnost po posebnim propisima, članove poljoprivrednog domaćinstva starije od 55 godina života, te osobe kojima do stjecanja prava na starosnu mirovinu nedostaje 5 godina života ili mirovinskog staža."

Dosadašnji podstavci drugi i treći postaju podstavci treći i četvrti.

Članak 13.

U članku 31. stavku 1. na kraju teksta umjesto točke, stavlja se zarez i dodaju riječi: "a za nezaposlene radno sposobne korisnike centar za socijalnu skrb će po službenoj dužnosti svaki mjesec pribaviti od nadležne službe za zapošljavanje skupno uvjerenje o njihovoj urednoj prijavi."

Članak 14.

Članak 32. mijenja se i glasi:

"(1) Pravo na pomoć za uzdržavanje miruje za vrijeme dok se samac ili član obitelji nalazi na vojnoj obvezi, na bolničkom liječenju, u pritvoru, na izdržavanju kazne zatvora, privremenom smještaju u domu socijalne skrbi ili udomiteljskoj obitelji, te boravku u inozemstvu, u neprekidnom trajanju do 2 mjeseca.

(2) Pravo na pomoć za uzdržavanje prestaje samcu ili članu obitelji ako je na bolničkom liječenju, izdržavanju kazne zatvora, u inozemstvu, dulje od roka utvrđenog u stavku 1. ovoga članka, ako svakog mjeseca više od 15 dana boravi u inozemstvu, kao i korisniku koji je na stalnom ili tjednom smještaju u udomiteljskoj obitelji ili u domu socijalne skrbi, ili mu je u svezi sa školovanjem u cijelosti osigurano besplatno stanovanje i prehrana."

Članak 15.

U članku 33. riječi: "kojim se ukida pravo" zamjenjuju se riječima: "o prestanku prava".

Članak 16.

Članak 37. briše se.

Članak 17.

U članku 38. dodaju se stavci 4., 5. i 6., koji glase:

"(4) Samcu ili obitelji koja se grije na drva može se, jednom godišnje, osigurati 3 m³ drva ili se može odobriti novčani iznos za podmirenje tog troška u visini koju odlukom odredi nadležna jedinica područne (regionalne) samouprave.

(5) Odluku iz stavka 4. ovoga članka nadležna jedinica područne (regionalne) samouprave donijet će najkasnije do 30. rujna za tekuću godinu.

(6) Radi osiguravanja sredstava za odobrenje pomoći iz stavka 1. ovoga članka jedinica lokalne samouprave podnosi zahtjev nadležnoj jedinici područne (regionalne) samouprave najkasnije do prosinca tekuće godine."

Članak 18.

U članku 40. iza riječi: "rođenja djeteta", dodaju se riječi: "školovanja djeteta,", a riječi: "ili drugih nevolja" zamjenjuju se riječima: "i slično".

Iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

"(2) Korisniku pomoći za uzdržavanje može se jednom godišnje odobriti jednokratna pomoć za nabavku obveznih školskih udžbenika za učenika osnovne i srednje škole, ako se to pravo ne ostvaruje po drugoj osnovi."

Članak 19.

U članku 42. dodaju se stavci 3. i 4. koji glase:

"(3) Centar za socijalnu skrb dužan je uz zahtjev za davanje prethodne suglasnosti iz stavka 2. ovoga članka priložiti socijalno-anamnestičke podatke o samcu ili obitelji čiji se zahtjev rješava te ocjenu opravdanosti zadovoljenja potrebe radi koje se podnosi zahtjev.

(4) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi dužno je odlučiti po zahtjevu za davanje prethodne suglasnosti u roku 20 dana od dana primitka zahtjeva iz stavka 3. ovoga članka."

Članak 20.

U članku 43. stavku 1. podstavku trećem iza riječi: "ako" dodaju se riječi: "prosječni mjesečni".

U stavku 2. iza riječi: "doplatak za" riječ: "tuđu", briše se.

Članak 21.

Članak 44. mijenja se i glasi:

"(1) Pravo na doplatak za pomoć i njegu u punom iznosu, iako je prihod po članu obitelji, odnosno prihod samca veći od prihoda utvrđenog u članku 43. ovoga Zakona, ima:

- teže tjelesno ili mentalno oštećena osoba,
- teže psihički bolesna osoba,
- osoba s težim trajnim promjenama u zdravstvenom stanju,
- slijepa, gluha i gluho-slijepa osoba koja nije osposobljena za samostalan život i rad.

(2) Pravo na doplatak za pomoć i njegu u smanjenom iznosu, iako je prihod po članu obitelji, odnosno prihod samca veći od prihoda utvrđenog u članku 43. ovoga Zakona, ima:

- osoba potpuno lišena poslovne sposobnosti ako nema teže tjelesno ili mentalno oštećenje ili težu psihičku bolest ili teže trajne promjene u zdravstvenom stanju,
- slijepa, gluha i gluho-slijepa osoba koja je osposobljena za samostalan život i rad. "

Članak 22.

Članak 48. mijenja se i glasi:

"Korisnik kojemu je osiguran stalni ili tjedni smještaj sukladno ovome Zakonu ne može ostvariti pravo na doplatak za pomoć i njegu".

Članak 23.

U članku 49. dodaje se novi stavak 1. koji glasi:

"(1) Pravo na doplatak za pomoć i njegu nema dijete čiji roditelj koristi porodni dopust ili dopust do sedme godine života djeteta radi njege toga djeteta."

Dosadašnji stavak 1. postaje stavak 2.

Članak 24.

U članku 53. u stavku 1. iza riječi: "dijete" riječi: "koristi poludnevni smještaj" zamjenjuju se riječima: "je na poludnevnom ili cjelodnevnom boravku".

Članak 25.

U članku 55. iza riječi: "osoba s" dodaje se riječ: "težim", a riječi: "a čije je" zamjenjuje se riječima: "ako je takvo".

Članak 26.

U članku 56. stavku 3. iza riječi: "Zakona" umjesto točke stavlja se zarez i dodaju riječi: "kao ni iznos koji osoba ostvaruje na temelju propisa o obiteljskim odnosima od zakonskog obveznika uzdržavanja (alimentacija) i obiteljska mirovina".

Članak 27.

U članku 58. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

"(2) Dnevnim boravkom iz stavka 1. ovoga članka smatra se boravak u trajanju od 4 i više sati tijekom dana".

U dosadašnjem stavku 2. koji postaje stavak 3. na kraju teksta umjesto točke stavlja se zarez i dodaju riječi: "osim ako je smještena u dom za samostalno stanovanje s tim da osobnom invalidninom sudjeluje u plaćanju troškova smještaja."

Članak 28.

U članku 62. u podstavku četvrtom riječ: "i" zamjenjuje se zarezom, a u podstavku petom iza riječi: "boravak" točka se zamjenjuje riječju: "i", te se dodaje podstavak šest koji glasi: "- organizirano stanovanje."

Članak 29.

U članku 64. riječ: "tjelesnog" zamjenjuje se riječju: "tjednog".

Članak 30.

Članak 66. mijenja se i glasi:

"(1) U domovima socijalne skrbi može se provoditi program predškolskog odgoja, osnovnog i srednjoškolskog obrazovanja po posebnim uvjetima i programima koje propisuje ministar nadležan za prosvjetu.

(2) Rješenje o ispunjenosti uvjeta za provođenje programa predškolskog odgoja donosi županijski ured, odnosno gradski ured Grada Zagreba nadležan za poslove odgoja i naobrazbe, a za provođenje programa obrazovanja donosi ministar nadležan za prosvjetu."

Članak 31.

Iza članka 67. dodaje se članak 67.a koji glasi:

"Članak 67.a

(1) Organizirano stanovanje podrazumijeva stanovanje jedne ili više osoba zajedno, u pravilu do pet osoba, tijekom 24 sata dnevno uz organiziranu stalnu ili povremenu pomoć stručne ili druge osobe u osiguravanju osnovnih životnih potreba, te socijalnih, radnih, kulturnih, rekreacijskih i drugih potreba.

(2) Pomoć iz stavka 1. ovoga članka može se pružati u stanu ili izvan njega."

Članak 32.

U članku 68. stavku 1. na kraju teksta točka se zamjenjuje zarezom i dodaju se riječi: "ili kad je to iz drugih razloga u interesu djece ili mlađih punoljetnih osoba."

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

"(3) Skrb izvan vlastite obitelji osigurava se djeci i odraslim osobama - žrtvama obiteljskog nasilja."

Članak 33.

U članku 70. iza riječi: "samoposluživanja)," dodaju se riječi: "te drugih razloga zbog kojih se skrb o toj osobi, privremeno ili trajno, ne može osigurati na drugi način,".

Članak 34.

U članku 72. dodaje novi stavak 2. koji glasi:

"(2) Skrb izvan vlastite obitelji osigurava se teško oboljeloj osobi kojoj se dugotrajna zdravstvena zaštita i njega ne može osigurati u obitelji ili u zdravstvenoj ustanovi."

U dosadašnjem stavku 2. koji postaje stavak 3. iza brojke: "1." dodaju se riječi: "i 2".

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4.

Članak 35.

U članku 73. iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

"(2) Osobi iz članka 72. ovoga Zakona kojoj u cijelosti troškove smještaja snosi Zavod, stalni smještaj osigurava se, u pravilu, u domu socijalne skrbi treće kategorije."

Članak 36.

U članku 75. stavku 1. riječi: "do 72." zamjenjuju se riječima: "do 74."

Stavak 4. mijenja se i glasi:

"(4) Ako se osobi iz članka 68. do 74. ovoga Zakona ne može osigurati skrb izvan vlastite obitelji u domu socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska odnosno jedinica područne (regionalne) samouprave, centar za socijalnu skrb može je smjestiti u dom socijalne skrbi čiji osnivač nije Republika Hrvatska, odnosno jedinica područne (regionalne) samouprave, kao i kod pravne ili fizičke osobe koja pruža skrb izvan vlastite obitelji, pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom".

Članak 37.

U članku 78. riječi: "podmirenje troškova ogrjeva" zamjenjuju se riječima: "podmirenje troškova smještaja u učenički dom,".

Članak 38.

Naziv glave IV. mijenja se i glasi: "IV. OBAVLJANJE DJELATNOSTI SOCIJALNE SKRBI" i dodaje se članak 78.a koji glasi:

"Članak 78.a

Djelatnost socijalne skrbi obavljaju:

- ustanove socijalne skrbi,
- vjerske zajednice, udruge i druge pravne osobe,
- udomiteljske obitelji,
- obiteljski domovi,
- fizičke osobe kao profesionalnu djelatnost."

Članak 39.

U članku 79. dodaje se nova točka 1. koja glasi:

"1. Hrvatski zavod za socijalni rad, ".

Dosadašnje točke 1., 2. i 3. postaju točke 2., 3. i 4.

Članak 40.

Iza članka 80. dodaje se novi podnaslov koji glasi: "1. Hrvatski zavod za socijalni rad" i članci 80.a, 80.b, 80.c, 80.d, 80.e, 80.f, 80.g, 80.h i 80.i koji glase:

"Članak 80.a

(1) Ovim Zakonom osniva se Hrvatski zavod za socijalni rad kao javna ustanova socijalne skrbi.

(2) Osnivačka prava nad Hrvatskim zavodom za socijalni rad (u daljnjem tekstu: Zavod) ima Republika Hrvatska i provodi ih Vlada Republike Hrvatske putem ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi, ako ovim Zakonom za pojedina pitanja nije drukčije određeno.

(3) Sjedište Zavoda je u Zagrebu.

(4) Zavod je pravna osoba.

(5) Zavod obavlja djelatnost unapređenja, razvoja, istraživanja, praćenja, stručnog nadzora i financiranja, koji se odnose na socijalnu skrb, zaštitu djece, braka, obitelji i osoba pod skrbištvom.

(6) Zavod ima upravno vijeće, ravnatelja i stručno vijeće, a može imati i druga stručna i savjetodavna tijela čiji se sastav, osnivanje i poslovi utvrđuju statutom Zavoda.

(7) Sredstva za obavljanje djelatnosti Zavoda osiguravaju se iz državnog proračuna, prihodom od pružanja usluga na temelju ugovora s korisnicima usluga u skladu s utvrđenim programom rada, te iz drugih izvora u skladu sa zakonom.

(8) Sredstva za početak rada Zavoda osiguravaju se u državnom proračunu.

(9) Ako u obavljanju svoje djelatnosti Zavod ostvari dobit, ta se dobit upotrebljava isključivo za obavljanje i razvoj djelatnosti Zavoda.

(10) Uredbom Vlade Republike Hrvatske utvrdit će se:

- pokrivanje gubitaka Zavoda,
- ograničenja u pogledu stjecanja, opterećivanja i otuđivanja nekretnina i druge imovine Zavoda,
- međusobna prava i obveze osnivača i Zavoda.

(11) Rad Zavoda je javan.

(12) Zavod najmanje jedanput godišnje, a najkasnije do 30. travnja tekuće godine, izvješćuje o svojem radu Vladu Republike Hrvatske i ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi.

(13) Zavod može početi radom:

- kad utvrdi program rada i osigura minimalni broj stručnih i drugih radnika za obavljanje djelatnosti iz članka 80.c ovoga Zakona;
- kad se osiguraju materijalno-tehnički i financijski uvjeti za početak rada Zavoda.

(14) Ministar nadležan za poslove socijalne skrbi donosi rješenje o ispunjavanju uvjeta iz podstavka 1. i 2. stavka 13. ovoga članka.

Članak 80.b

(1) Statut Zavoda donosi Upravno vijeće uz suglasnost Vlade Republike Hrvatske.

(2) Statutom Zavoda uređuje se naročito:

- ustrojstvo,
- prava, obveze i odgovornosti tijela upravljanja,
- obavljanje stručnih, analitičkih, financijskih, pravnih i njima sličnih poslova,
- i druga pitanja propisana zakonom značajna za rad Zavoda.

(3) Statut Zavoda objavljuje se u "Narodnim novinama".

Članak 80.c

(1) U okviru svoje djelatnosti Zavod obavlja sljedeće poslove kao javnu službu na temelju javne ovlasti:

- provodi stručni nadzor nad radom centara za socijalnu skrb, domova socijalne skrbi, centara za pomoć i njegu i drugih pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju poslove socijalne skrbi u skladu s odredbama ovoga Zakona;
- prati stanje i poduzima mjere radi unapređenja stručnog rada i metoda socijalnog rada u ustanovama socijalne skrbi, te organizira, provodi i potiče različite oblike stručnog usavršavanja, izrađuje analize, obavlja poslove informatizacije, evidencije i statistike, vodi akcijska i primijenjena istraživanja i izdaje stručne publikacije;
- predlaže standarde za ustanove socijalne skrbi i kategorizaciju tih ustanova;
- provodi postupak za davanje koncesije radi obavljanja djelatnosti socijalne skrbi;
- utvrđuje mrežu domova socijalne skrbi i mrežu djelatnosti socijalne skrbi koje obavljaju vjerske zajednice, udruge i druge pravne ili fizičke osobe, te utvrđuje cijenu usluga ustanova socijalne skrbi kojih je osnivač Republika Hrvatska.

(2) U okviru svoga djelokruga Zavod obavlja i druge poslove, a osobito:

- provodi unutarnju kontrolu namjenskog korištenja sredstava u ustanovama socijalne skrbi kojih je osnivač Republika Hrvatska i drugih ustanova socijalne skrbi, te pravnih ili fizičkih osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi, a sufinanciraju se iz državnog proračuna;

- obavlja poslove kapitalnog ulaganja, investicija i investicijskog održavanja u ustanovama socijalne skrbi kojima je osnivač Republika Hrvatska;

- izrađuje prijedloge zahtjeva za osiguravanje sredstava u državnom proračunu i sudjeluje u pripremi državnog proračuna za djelatnost socijalne skrbi;

- priprema i usuglašava izradu financijskih planova ustanova socijalne skrbi kojih je osnivač Republika Hrvatska, sklapa ugovore o međusobnim odnosima s osnivačima ustanova socijalne skrbi, te s pravnim i fizičkim osobama koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi u svezi pružanja usluga skrbi izvan vlastite obitelji;

- obavlja računovodstveno-knjigovodstvene poslove za ustanove socijalne skrbi u dijelu koji se odnose na njihovo financiranje iz državnog proračuna;

- surađuje sa stručnim, znanstvenim, vladinim i nevladinim ustanovama i udrugama u zemlji i inozemstvu, te provodi međunarodne donacije i zajmove (projekte) u djelatnosti socijalne skrbi;

- obavlja i druge poslove utvrđene statutom Zavoda.

(3) Za donošenje odluka ili davanje prijedloga u svezi obavljanja poslova iz stavka 1. podstavka 3., 4. i 5. i stavka 2. podstavka 2. i 3. ovoga članka potrebna je prethodna suglasnost ministra nadležnog za poslove socijalne skrbi.

Članak 80.d

(1) Zavodom upravlja upravno vijeće u skladu s odredbama ovoga Zakona, Uredbe Vlade Republike Hrvatske, statuta i drugih općih akata Zavoda.

(2) Upravno vijeće ima sedam članova koje imenuje i razrješuje Vlada Republike Hrvatske i to:

- četiri člana na prijedlog ministra nadležnog za poslove socijalne skrbi,
- jednog člana predstavnika stručnih radnika na prijedlog stručnog vijeća Zavoda,
- jednog člana na prijedlog Hrvatske udruge socijalnih radnika,
- jednog člana na prijedlog većinskog sindikata radnika u djelatnosti socijalne skrbi.

(3) Predsjednika i zamjenika predsjednika upravnog vijeća biraju članovi upravnog vijeća iz svojih redova.

(4) Mandat članova upravnog vijeća traje četiri godine.

(5) Član upravnog vijeća može biti razriješen dužnosti i prije isteka vremena na koje je imenovan ako:

- sam zatraži razrješenje,
- razrješenje zatraži tijelo ili osoba koja ga je predložila,
- ne ispunjava dužnosti člana,
- izgubi sposobnost obnašanja dužnosti,
- svojim ponašanjem povrijedi ugled Zavoda.

(6) Upravno vijeće Zavoda:

- donosi statut i pravilnik o unutarnjem redu i načinu rada Zavoda;
- donosi program rada i utvrđuje razvoj Zavoda na prijedlog ravnatelja te nadzire njihovo izvršavanje,
- donosi financijski plan Zavoda i godišnji obračun;
- predlaže promjenu naziva i statusne promjene Zavoda;
- odlučuje o raspolaganju imovinom Zavoda u skladu s Uredbom Vlade Republike Hrvatske,
- odlučuje o drugim pitanjima rada i poslovanja Zavoda u skladu sa statutom Zavoda i zakonom.

(7) Način donošenja odluka upravnog vijeća utvrđuju se statutom Zavoda, ako ovim Zakonom nije drugačije propisano.

Članak 80.e

(1) Zavod ima ravnatelja.

(2) Ravnatelj Zavoda ima zamjenika i pomoćnike čiji se broj utvrđuje statutom Zavoda.

(3) Ravnatelja Zavoda, zamjenika i pomoćnike ravnatelja Zavoda imenuje Vlada Republike Hrvatske, na temelju javnog natječaja, po prijedlogu ministra nadležnog za poslove socijalne skrbi.

(4) Za ravnatelja Zavoda, zamjenika i pomoćnike ravnatelja Zavoda može biti imenovan hrvatski državljanin, koji ima visoku stručnu spremu, najmanje 10 godina radnog iskustva na stručnim poslovima u djelatnosti socijalne skrbi i položen stručni ispit ili ispit za državnog službenika, odnosno ako je oslobođen od obveze polaganja stručnog ispita ili ispita za državnog službenika, ili nije dužan polagati stručni ispit u skladu s odredbama članka 166. ovoga Zakona, a nije pravomoćno osuđen za kazneno djelo protiv života i tijela, protiv

slobode i prava čovjeka i građanina, protiv dostojanstva osobe i morala, protiv braka, obitelji i mladeži, protiv imovine te kazneno djelo protiv Republike Hrvatske.

(5) Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra nadležnog za poslove socijalne skrbi može razriješiti ravnatelja, zamjenika i pomoćnika ravnatelja Zavoda prije isteka vremena na koje je imenovan.

(6) Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra nadležnog za poslove socijalne skrbi razriješit će ravnatelja, zamjenika i pomoćnike ravnatelja u slučajevima i na način utvrđen odredbama Zakona o ustanovama, i ako:

- je pravomoćno osuđen za kazneno djelo protiv života i tijela, protiv slobode i prava čovjeka i građanina, protiv dostojanstva osobe i morala, protiv braka, obitelji i mladeži, protiv imovine, te kazneno djelo protiv Republike Hrvatske,

- na bilo koji način onemogućava obavljanje djelatnosti Zavoda u skladu sa zakonom i statutom Zavoda.

(7) Ravnatelj Zavoda je odgovoran za zakonitost rada Zavoda.

(8) Ravnatelj Zavoda:

- predlaže program rada Zavoda i odgovoran je za njegovo ostvarivanje,
- vodi poslovanje Zavoda,
- predstavlja i zastupa Zavod,
- predlaže nacrt statuta i drugih općih akata Zavoda,
- sudjeluje u radu upravnog vijeća bez prava odlučivanja,
- podnosi izvještaj o radu i poslovanju Zavoda,
- obavlja druge poslove u skladu sa zakonom i statutom Zavoda.

(9) Zamjenik ravnatelja obavlja poslove iz djelokruga ravnatelja u slučaju njegove odsutnosti.

(10) Djelokrug rada, ovlaštenja i odgovornost zamjenika i pomoćnika ravnatelja Zavoda utvrđuju se statutom i drugim općim aktima Zavoda.

Članak 80.f

(1) Stručno vijeće Zavoda čine svi stručni radnici Zavoda.

(2) Ravnatelj, zamjenik i njegovi pomoćnici mogu prisustvovati sjednicama Stručnog vijeća.

(3) Stručno vijeće raspravlja i daje ravnatelju Zavoda mišljenja i stručne prijedloge o:

- stručnim pitanjima koja se odnose na djelatnost Zavoda,
- ustroju Zavoda,

- potrebi stručnog usavršavanja stručnih radnika Zavoda,
- drugim pitanjima vezanim za stručni rad Zavoda utvrđenim statutom Zavoda.

Članak 80.g

Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi provodi upravni nadzor nad Zavodom.

Članak 80.h

- (1) Stručne poslove u Zavodu obavljaju savjetnici i viši savjetnici.
- (2) Za savjetnika, odnosno višeg savjetnika izabrat će se osoba koja:

- je državljanin Republike Hrvatske,
- je završila odgovarajući studij za stjecanje visoke stručne spreme,
- ispunjava druge uvjete utvrđene statutom Zavoda.

(3) Pored uvjeta iz stavka 2. ovoga članka savjetnik mora imati najmanje pet godina, a viši savjetnik najmanje deset godina radnog iskustva na stručnim poslovima u djelatnosti socijalne skrbi.

(4) Savjetnici i viši savjetnici primaju se u službu na temelju javnog natječaja. Postupak izbora savjetnika i viših savjetnika uređuje se statutom Zavoda.

(5) Ako se u službu prima savjetnik ili viši savjetnik koji je zaposlen u tijelu državne uprave nadležnom za poslove socijalne skrbi, ili u ustanovi socijalne skrbi, javni natječaj se ne mora provoditi, već se radni odnos može zasnovati na temelju pisanog sporazuma između čelnika državnog tijela, odnosno ravnatelja ustanove i ravnatelja Zavoda, uz prethodni pristanak osobe koju se prima u službu.

(6) Statutom Zavoda utvrdit će se što se smatra odgovarajućim studijem iz stavka 2. ovoga članka, odnosno radnim iskustvom iz stavka 3. ovoga članka.

Članak 80.i

(1) Na uvjete za zasnivanje i prestanak radnog odnosa, te radno-pravni položaj savjetnika, viših savjetnika i drugih radnika Zavoda primjenjuju se odredbe ovoga Zakona i opći propisi o radu.

(2) Plaće savjetnika, viših savjetnika i drugih radnika Zavoda utvrđuju se u skladu s odredbama Zakona o plaćama u javnim službama."

Članak 41.

U članku 85. stavku 4. na kraju teksta umjesto točke stavlja se zarez i dodaju se riječi: "ili je oslobođen od obveze polaganja stručnog ispita u skladu s odredbama ovoga Zakona i provedbenog propisa."

Članak 42.

U članku 93. stavku 1. točki b) iza riječi: "sredstvima" dodaju se riječi: "osobe kojima je potrebna dugotrajna zdravstvena zaštita i njega, odnosno stacionarna skrb".

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

"(3) Način i opseg zdravstvene zaštite koja se provodi u domovima socijalne skrbi, uvjete glede prostora, opreme i stručnih djelatnika u tim domovima, te troškove provedbe zdravstvene zaštite propisat će ministar nadležan za poslove socijalne skrbi uz suglasnost ministra nadležnog za zdravstvo."

Članak 43.

Članak 94. mijenja se i glasi:

"(1) Zavod utvrđuje mrežu domova socijalne skrbi iz članka 93. ovoga Zakona i djelatnosti socijalne skrbi koju obavljaju vjerske zajednice, udruge i druge domaće i strane pravne ili fizičke osobe pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom, uz prethodno mišljenje jedinice područne (regionalne) samouprave.

(2) Mreža se utvrđuje prema stvarnoj potrebi skrbi izvan vlastite obitelji na području Republike Hrvatske za korisnike kojima se ovo pravo priznaje rješenjem centra za socijalnu skrb.

(3) Zavod utvrđuje mrežu iz stavka 1. ovoga članka odlukom na koju ministar nadležan za poslove socijalne skrbi daje prethodnu suglasnost."

Članak 44.

Članak 96. mijenja se i glasi:

"(1) Jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, vjerska zajednica, trgovačko društvo, udruga i druga domaća i strana pravna ili fizička osoba može osnovati dom

socijalne skrbi iz članka 93. ovoga Zakona, pod uvjetima i na način propisan Zakonom o ustanovama i ovim Zakonom.

(2) Osobe iz stavka 1. ovoga članka dužne su prije osnivanja doma socijalne skrbi zatražiti odobrenje ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi, za osnivanje doma za odrasle osobe (starije i nemoćne osobe) od nadležne jedinice područne (regionalne) samouprave, uz prethodno mišljenje Zavoda.

(3) Ako osobe iz stavka 1. ovoga članka osnivaju dom za odrasle osobe koji nije uključen u mrežu iz članka 94. ovoga Zakona tada nisu dužne zatražiti odobrenje za njegovo osnivanje.

(4) Ako osobe iz stavka 1. ovoga članka osnivaju podružnicu doma ili proširuju ili mijenjaju djelatnost doma ili podružnice, na odgovarajući način primjenjuju se odredbe stavka 2. i 3. ovoga članka i članka 97. ovoga Zakona.

(5) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi može na temelju javnog natječaja dati koncesiju osobama iz stavka 1. ovoga članka da djelatnost obavljaju u objektu u vlasništvu Republike Hrvatske."

Članak 45.

U članku 97. stavak 2. riječi: "94. stavka 1. ovoga Zakona" zamjenjuju se riječima: "93. ovoga Zakona, osim doma za odrasle osobe (starije i nemoćne osobe)", a riječi: "socijalne skrbi iz članka 94. stavka 2. ovoga Zakona" zamjenjuju se riječima: "za odrasle osobe (starije i nemoćne osobe)".

U stavku 3. riječi: "94. stavka 1. ovoga Zakona" zamjenjuju se riječima: "93. ovoga Zakona, osim doma za odrasle osobe (starije i nemoćne osobe)", a riječi: "iz članka 94. stavka 2. ovoga Zakona" zamjenjuju se riječima: "za odrasle osobe (starije i nemoćne osobe)".

Članak 46.

Članak 105. mijenja se i glasi:

"(1) Vjerska zajednica i udruga čiji je cilj zbrinjavanje socijalno ugroženih osoba može pružati skrb izvan vlastite obitelji iz članka 62. ovoga Zakona, bez osnivanja doma, za korisnike iz članka 68., 69., 70., 71., 72. i 74. ovoga Zakona, kao i usluge pod uvjetima i na način uređen ovim Zakonom.

(2) Jedinica lokalne samouprave, trgovačko društvo, ili druga domaća i strana pravna osoba može pružati skrb izvan vlastite obitelji za najviše 20 korisnika iz stavka 1. ovoga članka, bez osnivanja doma, pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom.

(3) Ministar nadležan za poslove socijalne skrbi propisat će uvjete glede prostora, opreme, stručnih i drugih radnika, te način pružanja skrbi izvan vlastite obitelji za pravne osobe iz stavka 1. i 2. ovoga članka.

(4) Za pružanje skrbi izvan vlastite obitelji za korisnike iz članka 68., 69., 70., 71. i 74. ovoga Zakona odobrenje daje ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi, a za pružanje skrbi izvan vlastite obitelji za korisnike iz članka 72. ovoga Zakona odobrenje daje ured državne uprave u županiji nadležan za poslove socijalne skrbi, uz prethodno mišljenje Zavoda.

(5) Osobe iz stavka 1. i 2. ovoga članka mogu započeti radom kada im nadležno tijelo iz stavka 4. ovoga članka rješenjem utvrdi da su ispunjeni propisani uvjeti glede prostora, opreme, stručnih i drugih radnika.

(6) Ako vjerska zajednica, udruga ili druga pravna ili fizička osoba pruža skrb izvan vlastite obitelji odraslim osobama, izvan mreže iz članka 94. ovoga Zakona, nije dužna zatražiti odobrenje iz stavka 4. ovoga članka, već rješenje o ispunjavanju uvjeta glede prostora, opreme, stručnih i drugih radnika."

Članak 47.

Članak 114. mijenja se i glasi:

"(1) Udomiteljska obitelj može biti obitelj koja ima stambene, socijalne i druge uvjete koji omogućuju smještenoj osobi primjereno stanovanje, pravilnu ishranu, učenje, odmor, zadovoljavanje drugih potreba i interesa i humano se odnosi prema korisniku.

(2) U jednoj udomiteljskoj obitelji može biti smješteno najviše pet osoba, uključujući i osobe smještene po drugoj osnovi.

(3) Ako udomitelj živi sam, može skrbiti, u pravilu, samo o jednom djetetu ili osobi iz članka 70. ovoga Zakona ili o najviše tri odrasle ili starije osobe.

(4) Uvjete iz stavka 1. ovoga članka i postupak za odobravanje, obnavljanje i gubitak dozvole za obavljanje udomiteljstva propisuje ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

(5) Centar za socijalnu skrb prema mjestu prebivališta udomitelja ocjenjuje propisane uvjete iz stavka 1. i 4. ovoga članka i izdaje dozvolu za obavljanje udomiteljstva koja se obnavlja svake dvije godine, te odlučuje o gubitku dozvole za obavljanje udomiteljstva.

(6) Udomiteljska obitelj koja skrbi o djetetu oboljelom od AIDS-a može pružati usluge skrbi izvana vlastite obitelji kao profesionalnu djelatnost, sukladno odredi članka 120.a ovoga Zakona."

Članak 48.

Iza članka 114. dodaje se članak 114.a. koji glasi:

"Članak 114.a

(1) Za obitelj koja ispunjava uvjete iz članka 114. ovoga Zakona prije prijema na smještaj prvog korisnika, a potom najmanje jednom godišnje, obvezan je tečaj koji organizira Zavod.

(2) Tečaj iz stavka 1. ovoga članka obvezan je i za stručnog radnika koji u centru za socijalnu skrb radi na poslovima udomiteljstva."

Članak 49.

U članku 115. stavak 4. briše se.

Članak 50.

U članku 118. stavku 2. iza riječi: "i udomitelja," riječi: "te obveze udomitelja," brišu se.

U stavku 4. na kraju teksta umjesto točke stavlja se zarez i dodaju riječi: "te redovito, najmanje dva puta godišnje, izvještavati centar za socijalnu skrb o svim bitnim životnim okolnostima korisnika prema obrascu kojeg izrađuje Zavod."

Članak 51.

U članku 119. stavku 2. iza riječi: "utvrđuje" riječi: "ministar nadležan za poslove socijalne skrbi" zamjenjuju se riječima: "upravno vijeće Zavoda uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za poslove socijalne skrbi".

U stavku 3. iza riječi: "poreza" stavlja se točka, a riječi: "za udomitelje u čiju je obitelj smješteno do pet osoba" brišu se.

Članak 52.

Iza članka 120. dodaje se novi podnaslov: "6. Obiteljski dom" i članak 120.a koji glasi:

"Članak 120.a

(1) Obiteljski dom pruža skrb izvan vlastite obitelji za najmanje šest, a najviše 20 korisnika.

(2) Odobrenje za pružanje usluga obiteljskog doma izdaje se jednom punoljetnom članu - predstavniku obiteljskog doma, koji može zaposliti radnike ovisno o broju smještenih osoba u skladu s propisanim uvjetima.

(3) Obiteljski dom organizira se, u pravilu, u objektu u kojem živi predstavnik obiteljskog doma.

(4) Predstavnik obiteljskog doma koji pruža skrb odraslim ili starijim osobama mora imati najmanje srednju stručnu spremu, a poslove obiteljskog doma obavljat će kao profesionalnu djelatnost.

(5) Predstavnik obiteljskog doma koji pruža skrb djeci ili osobama iz članka 70. ovoga Zakona mora imati najmanje srednju stručnu spremu medicinskog ili društvenog usmjerenja.

(6) Na obiteljski dom i predstavnika obiteljskog doma primjenjuju se odredbe članka 115. i 116. ovoga Zakona.

(7) Članovi obitelji mogu obavljati usluge obiteljskog doma i bez zasnivanja radnog odnosa, ako ispunjavaju uvjete propisane stavkom 8. ovoga članka.

(8) Uvjete u pogledu prostora, opreme i potrebnog broja i vrste radnika koje osim predstavnika obiteljskog doma mora imati obiteljski dom, propisuje ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

(9) Odredbe članka 104., 105., 114.a., 118. stavka 4.; članka 124., 125., 128., 129. točka 1. i 2.; članka 130. stavak 1.; članka 131., 134., 135. ovoga Zakona na odgovarajući način se primjenjuju i na pružanje usluga obiteljskog doma."

Članak 53.

U članku 134. stavku 1. točki 2. riječi: "ministarstvom nadležnim za poslove socijalne skrbi" zamjenjuju se riječju: "Zavodom".

U stavku 2. ovoga članka riječi: "ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi" zamjenjuju se riječju: "Zavod, uz suglasnost ministra nadležnog za poslove socijalne skrbi".

Članak 54.

Članak 135. mijenja se i glasi:

"Ustanove socijalne skrbi te pravne i fizičke osobe koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi u svezi s uvjetima korištenja električne energije, vodoopskrbe i odvodnje te drugih komunalnih usluga i naknada izjednačene su s kućanstvima."

Članak 55.

Članak 136. mijenja se i glasi:

"U postupku rješavanja o pravima iz socijalne skrbi primjenjuju se odredbe Zakona o općem upravnom postupku i metode stručnog socijalnog rada, ako zakonom nije drukčije određeno."

Članak 56.

U članku 141. stavku 2. riječi: "kod kojega je dijete smješteno odlukom centra za socijalnu skrb ili" zamjenjuju se riječima: "s kim dijete živi prema odluci".

U stavku 3. riječ: "živi" zamjenjuje se riječima: "pretežno boravi".

U stavku 4. riječi: "oduzeto pravo na čuvanje i odgoj" zamjenjuju se riječima: "oduzeto pravo da živi s djetetom i odgaja ga".

U stavku 5. riječi: "oduzeto roditeljsko pravo" zamjenjuju se riječima: "oduzeta roditeljska skrb".

Članak 57.

Članak 143. mijenja se i glasi:

"(1) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi odlučuje o izuzeću ravnatelja centra za socijalnu skrb ili o istodobnom izuzeću ravnatelja i stručnih radnika. Ako uslijed izuzeća ravnatelja ili istodobnog izuzeća ravnatelja i stručnih radnika centar za socijalnu skrb ne može dalje postupati, ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi odredit će drugi centar za socijalnu skrb za nadležno postupanje."

(2) Ravnatelj centra za socijalnu skrb odlučuje o izuzeću stručnog radnika ili voditelja ureda, podružnice ili druge ustrojbene jedinice centra za socijalnu skrb. Ako nadležni ured, podružnica ili druga ustrojvena jedinica centra za socijalnu skrb zbog izuzeća stručnog radnika ili voditelja ureda, podružnice ili druge ustrojbene jedinice centra za socijalnu skrb ne može dalje postupati, ravnatelj centra za socijalnu skrb odredit će drugi ured, podružnicu ili drugu ustrojvenu jedinicu centra za nadležno postupanje.

(3) Ako tijelo iz stavka 1. ili 2. ovoga članka donese zaključak o izuzeću centra za socijalnu skrb, ureda, podružnice ili druge ustrojbene jedinice centra za socijalnu skrb, osim za postupak koji je u tijeku i u kojem se traži izuzeće, zaključkom o izuzeću može se odrediti da se izuzeće odnosi i za sve daljnje postupke, sve dok razlozi za izuzeće traju."

Članak 58.

U članku 147. stavku 1. iza riječi: "skrbi" dodaju se riječi: "ili drugih prava po posebnim propisima", a iza riječi: "skrb" dodaju se riječi: ", odnosno druga nadležna služba,".

U stavku 2. iza riječi: "iz socijalne skrbi," dodaju se riječi: "odnosno drugih prava po posebnim propisima", a iza riječi: "poslove socijalne skrbi" dodaju se riječi: ", odnosno drugo nadležno tijelo drugog stupnja po posebnim propisima".

Članak 59.

U članku 151. riječi: "ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi" zamjenjuju se riječima: "Zavod".

Članak 60.

Naziv glave ispred članka 157.: "VIII. STRUČNI DJELATNICI" mijenja se i glasi: "VI. STRUČNI RADNICI".

Članak 61.

U članku 159. dodaju se stavci 5. i 6. koji glase:

"(5) Ne može se primiti u službu na radno mjesto stručnog radnika osoba koja je pravomoćno osuđena za kazneno djelo protiv života i tijela, protiv slobode i prava čovjeka i

građanina, protiv dostojanstva osobe i morala, protiv braka, obitelji i mladeži, protiv imovine te kazneno djelo protiv Republike Hrvatske.

(6) Odredbe stavka 5. ovoga članka ne odnose se na osobu kod koje je u skladu s odredbama Kaznenog zakona nastupila rehabilitacija po sili zakona."

Članak 62.

U članku 162. stavku 2. brojka: " 162." zamjenjuje se brojkom: "161."

Članak 63.

U članku 166. stavak 2. mijenja se i glasi:

"(2) Nije dužan polagati stručni ispit stručni radnik koji ima znanstveni stupanj magistra ili doktora znanosti iz područja društvenih znanosti i biomedicine i zdravstva u onim poljima, odnosno granama koje imaju dodirne točke sa socijalnom djelatnošću ili položen pravosudni ispit ili državni stručni ispit u skladu s propisima o državnim službenicima ili je tijekom obavljanja državne službe iz područja socijalne skrbi oslobođen od obveze polaganja državnog stručnog ispita."

U stavku 3. iza riječi: "struci" dodaju se riječi: " pretežno u djelatnosti socijalne skrbi", iza riječi: "staža" briše se zarez i stavlja se točka, a riječi: "ako posebnim zakonom nije drukčije određeno" brišu se.

Članak 64.

U članku 167. stavak 2. mijenja se i glasi:

"(2) Sadržaj programa stručnog usavršavanja, mjerila i postupak izbora projekata koji će se financirati sredstvima državnog proračuna, kao i godišnji program stručnog usavršavanja stručnih radnika u socijalnoj skrbi donosi ravnatelj Zavoda uz prethodno mišljenje upravnog vijeća Zavoda. "

Članak 65.

Članak 168. mijenja se i glasi:

"(1) Rad stručnih radnika iz članka 157. i 158. ovoga Zakona, te rad ravnatelja ustanove socijalne skrbi ako je stručni radnik, se ocjenjuje.

(2) Postupak i kriterije ocjenjivanja iz stavka 1. ovoga članka propisat će ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

(3) Stručni radnici visoke stručne spreme iz članka 157. i 158. ovoga Zakona, mogu se unaprijediti u zvanje mentora i savjetnika pod uvjetima i na način propisan pravilnikom koji donosi ministar nadležan za poslove socijalne skrbi."

Članak 66.

Iza članka 168. dodaje se nova glava "VII. DRŽAVNA NAGRADA ZA SOCIJALNI I HUMANITARNI RAD" i članak 168.a koji glasi:

"Članak 168.a

(1) Državna nagrada za socijalni i humanitarni rad (u daljnjem tekstu: nagrada) je priznanje što ga Republika Hrvatska dodjeljuje za iznimna postignuća i doprinos razvoju i unapređenju socijalne skrbi i humanitarnog rada u Republici Hrvatskoj.

(2) Nagrada se dodjeljuje stručnim i javnim radnicima u socijalnoj skrbi ili humanitarnom radu, ustanovi socijalne skrbi, te drugoj pravnoj ili fizičkoj osobi koja obavlja poslove socijalne skrbi.

(3) Nagrada se dodjeljuje kao godišnja nagrada i nagrada za životno djelo u obliku medalje, povelje i u novcu.

(4) U tekućoj godini dodjeljuje se jedna nagrada za životno djelo i tri godišnje nagrade.

(5) Godišnja nagrada dodjeljuje se za neprekidno višegodišnje uspješno djelovanje u području socijalne skrbi i humanitarnog rada, a može se dodijeliti i za pojedino izuzetno stručno ostvarenje.

(6) Ustanovi socijalne skrbi, te drugoj pravnoj ili fizičkoj osobi koja obavlja poslove socijalne skrbi dodjeljuje se godišnja nagrada u obliku povelje.

(7) Nagrada za životno djelo dodjeljuje se pojedincu za trajan doprinos razvoju i unapređenju socijalne skrbi i humanitarnog rada.

(8) O dodjeli nagrada iz stavka 3. ovoga članka odlučuje Odbor državne nagrade za socijalnu skrb i humanitarni rad.

(9) Odbor ima predsjednika i 6 članova koje imenuje Vlada Republike Hrvatske iz reda istaknutih stručnih i javnih radnika koji se bave socijalnom skrbi ili humanitarnim radom, na prijedlog ministra nadležnog za poslove socijalne skrbi.

(10) Sredstva za dodjeljivanje nagrade i materijalne troškove, svake godine osiguravaju se u proračunu Republike Hrvatske i vode se na računu ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.

(11) Ministar nadležan za poslove socijalne skrbi Pravilnikom o Državnoj nagradi za socijalnu skrb i humanitarni rad pobliže propisuje uvjete za dodjelu nagrade, izgled medalje i povelje, način rada Odbora, te druga pitanja u svezi s nagradom."

Članak 67.

U članku 170. dodaju se stavci 2. i 3. koji glase:

"(2) Stručni nadzor nad radom centra za socijalnu skrb obavlja Zavod.

(3) Način provođenja stručnog nadzora i njegov sadržaj, te uvjete koje moraju ispunjavati ovlašteni stručni radnici Zavoda za provođenje stručnog nadzora utvrđuje općim aktom upravno vijeće Zavoda, uz suglasnost ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi."

Članak 68.

U članku 171. točki 6. riječ: "pokrenuti" u cijelom tekstu zamjenjuje se riječju: "predložiti".

Članak 69.

Članak 173. mijenja se i glasi:

"(1) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi provodi inspekcijski nadzor nad primjenom i izvršavanjem zakona i drugih propisa, općih i pojedinačnih akata u djelatnosti socijalne skrbi.

(2) Zavod provodi nadzor nad stručnim radom u domu socijalne skrbi, centru za pomoć i njegu, obiteljskom domu i drugoj pravnoj ili fizičkoj osobi koja obavlja poslove socijalne skrbi.

(3) Način provođenja stručnog nadzora i njegov sadržaj, te uvjete koje moraju ispunjavati ovlašteni stručni radnici Zavoda za provođenje stručnog nadzora utvrđuje općim aktom upravno vijeće Zavoda, uz suglasnost ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.

(4) Zdravstveni, sanitarni i prosvjetni inspekcijski nadzor nad radom doma socijalne skrbi u dijelu koji se odnosi na zdravstvenu zaštitu, prehranu, odgoj i obrazovanje korisnika obavlja zdravstvena, sanitarna i prosvjetna inspekcija."

Članak 70.

U članku 174. na kraju teksta briše se točka i dodaju se riječi: "(u daljnjem tekstu: inspektori)."

Članak 71.

Članak 175. mijenja se i glasi:

"(1) Za inspektora se može imenovati osoba koja pored zakonom utvrđenih uvjeta za prijam u državnu službu ima visoku stručnu spremu, položen ispit za državnog službenika ili je oslobođena od obveze polaganja ispita prema propisima o državnim službenicima, a ima najmanje pet godina radnog iskustva na stručnim poslovima u djelatnosti socijalne skrbi.

(2) Za višeg inspektora se može imenovati osoba iz stavka 1. ovoga članka ako ima najmanje deset godina radnog iskustva na stručnim poslovima u djelatnosti socijalne skrbi."

Članak 72.

Članak 180. mijenja se i glasi:

"Protiv rješenja iz stavka 179. ovoga Zakona nije dopuštena žalba, ali se može voditi upravni spor."

Članak 73.

U članku 183. stavku 1. iza brojke: "182." dodaju se riječi: "stavka 2. i 3.", a u podstavku prvom iza brojke: "97." stavlja se zarez i dodaju se brojke: "105., 109., 113."

Iza podstavka prvog dodaju se novi podstavci drugi i treći koji glase:

"- zabrani rada udomiteljskoj obitelji koja smještava osobe bez dozvole iz stavka 5. članka 114. ovoga Zakona ili smještava veći broj osoba od broja utvrđenog u stavku 2. članka 114. ovoga Zakona.

- zabrani rada obiteljskog doma koji smještava bez odobrenja iz stavka 2. i 9. članka 120.a ovoga Zakona, odnosno smještava veći broj osoba od propisanog u stavku 1. članka 120.a ovoga Zakona."

Dosadašnji podstavak drugi postaje podstavak četvrti.

Članak 74.

Članak 186. mijenja se i glasi:

"Cijenu usluga doma kojeg je osnivač Republika Hrvatska utvrđuje Zavod uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za poslove socijalne skrbi, ovisno o vrsti skrbi izvan vlastite obitelji, pruženim uslugama i kategoriji doma."

Članak 75.

Članak 188. mijenja se i glasi:

"(1) Zavod raspisuje javni natječaj za popunjavanje mreže domova socijalne skrbi, odnosno obavljanje djelatnosti socijalne skrbi iz članka 94. ovoga Zakona.

(2) Zavod donosi odluku o izboru najpovoljnijeg ponuditelja uz suglasnost ministra nadležnog za poslove socijalne skrbi.

(3) Zavod s najpovoljnijim ponuditeljem iz stavka 2. ovoga članka sklapa ugovor.

(4) Ugovorom iz stavka 3. ovoga članka utvrđuje se cijena usluga ovisno o vrsti skrbi, način plaćanja i broj korisnika skrbi izvan vlastite obitelji kojima je to pravo priznato rješenjem centra za socijalnu skrb, a usluga se pruža u domu socijalne skrbi čiji osnivač nije Republika Hrvatska, odnosno kod vjerske zajednice, udruge ili druge pravne ili fizičke osobe koja obavlja skrb izvan vlastite obitelji u skladu s ovim Zakonom."

Članak 76.

Članak 190 mijenja se i glasi:

"(1) Odrasla osoba smještena rješenjem centra za socijalnu skrb dužna je plaćati smještaj do pune cijene svim svojim prihodima i novčanim sredstvima.

(2) Korisnik smještaja iz stavka 1. ovoga članka čiji prihodi i novčana sredstva nisu dostatna za plaćanje pune cijene smještaja dužan je u svrhu plaćanja otuđiti svoju imovinu koja ne služi članovima njegove obitelji za podmirenje osnovnih stambenih i drugih osnovnih životnih potreba, ili ako ima suglasnost osnivača doma u kojem je smješten, cijena smještaja može se podmiriti njegovom imovinom.

(3) Ako korisnik podmiruje cijenu smještaja svojom imovinom zaključit će se s osnivačem doma ugovor u kojem će se utvrditi vrijednost imovine, razdoblje za koje se podmiruje cijena smještaja, te druga pitanja u vezi podmirivanja troškova smještaja.

(4) Ako korisnik podmiruje smještaj svojom imovinom za domove čiji je osnivač Republika Hrvatska postupak procjene vrijednosti imovine i sklapanje ugovora iz stavka 4. ovoga članka u nadležnosti je Zavoda.

(5) Ako sredstva korisnika iz stavka 1. i 2. ovoga članka nisu dostatna za plaćanje pune cijene smještaja, razlika između cijene smještaja i tih sredstava tereti sredstva Zavoda.

(6) Pri utvrđivanju prihoda iz stavka 1. i 2. ovoga članka iznos prihoda, umanjuje se za obvezu korisnika za uzdržavanje nekog od članova obitelji i za iznos namijenjen osobnim potrebama korisnika stalnog smještaja.

(7) Način plaćanja smještaja odraslih osoba koje nisu smještene na temelju rješenja centra za socijalnu skrb utvrđuje se ugovorom o smještaju između korisnika i doma socijalne skrbi kojeg osnivač nije Republika Hrvatska."

Članak 77.

U članku 197., 198., 200., 201. i 202. riječi: "Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi" u određenom padežu zamjenjuje se riječju: "Zavod" u odgovarajućem padežu.

Članak 78.

U članku 197. stavak 2. mijenja se i glasi:

"(2) Za slučaj smrti korisnika pomoći za uzdržavanje ili stalnog smještaja kojem su u cijelosti ili dijelom isplaćivani iznosi iz sredstava državnog proračuna, Zavod ima pravo na povrat tih iznosa od njegovih nasljednika koji su bili obveznici uzdržavanja prema posebnim propisima."

Iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

"(4) Zavod ima pravo na povrat iznosa isplaćenih na ime pomoći za uzdržavanje ili stalnog smještaja, od osoba koje su po zakonu dužne uzdržavati korisnika, ako je tijekom ispitnog postupka koji je prethodio donošenju rješenja o priznavanju tog prava nedvojbeno dokazano da ga te osobe neosnovano ne uzdržavaju ili su neopravdano odbile njegovo uzdržavanje."

Članak 79.

U članku 198. riječi: "prema tablicama aktuarske matematike koju utvrđuje ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi" zamjenjuju se riječima: "a na svotu tražbine, na ime naknade štete, Zavod ima pravo na zateznu kamatu koja teče od idućega dana nakon isteka roka određenog u pozivu odgovornoj osobi da naknadi štetu."

Iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

"(2) Pri utvrđivanju prava na naknadu štete primjenjuje se Zakon o obveznim odnosima, ako ovim Zakonom nije što drugačije propisano."

Članak 80.

U članku 202. u stavku 2. riječi: "putem Državnog pravobranitelja" brišu se.

Članak 81.

U članku 203. stavku 1. točki 1. iza brojke: "97" riječ: "i" briše se i dodaje se brojka: "105.," a iza brojke: "109" dodaju se brojke: "113., 114.,120.a i 123.".

U točki 5. iza riječi: "skrb" dodaju se riječi: ",odnosno ugovora o smještaju".

U točki 10. iza brojke: "1." dodaju se riječi: "i 114.a".

U točki 11. brojka: "10." zamjenjuje se brojkom: "5", a riječi: "stavak 2."brišu se.

Članak 82.

(1) Odrasla i starija osoba koja je do dana stupanja na snagu ovoga Zakona ostvarila pravo na skrb izvan vlastite obitelji temeljem rješenja centra za socijalnu skrb ili temeljem ugovora, ostvaruje to pravo i nakon stupanja na snagu ovoga Zakona u domu u kojem je zatečena na smještaju, u okviru broja smještajnih mjesta ugovorenih između ministarstva nadležnog za poslove socijalnu skrb i osnivača doma socijalne skrbi.

(2) Ako sredstva, kojima osoba iz stavka 1. ovoga članka podmiruje troškove svoga smještaja, nisu dostatna za plaćanje cijene smještaja, centar za socijalnu skrb odlučit će o plaćanju troškova u skladu s odredbama članka 26. i 190. Zakona o socijalnoj skrbi ("Narodne novine", br. 73/97, 27/01, 59/01 i 82/01) i ovoga Zakona.

Članak 83.

Postupak popunjavanja mreže iz članka 75. ovoga Zakona primjenjuje se na domove socijalne skrbi kojima osnivač nije Republika Hrvatska i druge pravne ili fizičke osobe koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi s kojima je Ministarstvo rada i socijalne skrbi do dana stupanja na snagu ovoga Zakona sklopilo ugovor o međusobnim odnosima za korisnike kojima je pravo na skrb izvan vlastite obitelji priznato rješenjem centra za socijalnu skrb.

Članak 84.

Domovi socijalne skrbi koji do dana stupanja na snagu ovoga Zakona obavljaju djelatnost iz članka 66. Zakona o socijalnoj skrbi ("Narodne novine", br. 73/97, 27/01, 59/01 i 82/01) nastavljaju i nadalje s radom bez rješenja iz članka 30. stavka 2. ovoga Zakona.

Članak 85.

(1) Udomitelji koji obavljaju djelatnost socijalne skrbi dužni su uskladiti svoj rad s odredbama ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu propisa iz članka 47. ovoga Zakona.

(2) Ako udomitelji ispunjavaju propisane uvjete za pružanje usluga obiteljskog doma dužni su se uskladiti s odredbama ovoga Zakona u roku iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Udomitelji koji pružaju usluge smještaja temeljem ugovora sklopljenim sa centrom za socijalnu skrb dužni su završiti tečaj iz članka 48. ovoga Zakona.

(4) Zavod je dužan organizirati tečaj iz stavka 3. ovoga članka u roku 12 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 86.

(1) Vlada Republike Hrvatske donijet će uredbu iz članka 40. ovoga Zakona najkasnije u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Upravno vijeće Zavoda imenovat će Vlada Republike Hrvatske najkasnije u roku od 15 dana od dana stupanja na snagu uredbe iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Upravno vijeće Zavoda donijet će statut Zavoda i pravilnik o unutarnjem redu Zavoda najkasnije u roku od 15 dana, a druge opće akte Zavoda u roku od 30 dana od dana njegova imenovanja.

(4) Natječaj za izbor i imenovanje ravnatelja Zavoda objavit će se danom stupanja na snagu statuta Zavoda.

Članak 87.

(1) Zavod će započeti s radom po pribavljenom konačnom rješenju ministra nadležnog za poslove socijalne skrbi iz članka 40. ovoga Zakona i nakon upisa u upisnik ustanova socijalne skrbi.

(2) Danom početka rada Zavod preuzima dio poslova Uprave socijalne skrbi, dio poslova Uprave za financijsko-gospodarske poslove, njezinu arhivu i dokumentaciju, te dio poslova Tajništva Ministarstva rada i socijalne skrbi na temelju sporazuma, a preuzet će odgovarajući broj službenika i namještenika Uprave socijalne skrbi, Uprave za financijsko-gospodarske poslove i Tajništva Ministarstva rada i socijalne skrbi.

Članak 88.

Vlada Republike Hrvatske donijet će Uredbu o izmjenama i dopunama Uredbe o unutarnjem ustrojstvu Ministarstva rada i socijalne skrbi najkasnije u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 89.

(1) Ministar nadležan za poslove socijalne skrbi donijet će propise iz članka 47., 52., 65. i 66. ovoga Zakona u roku od tri mjeseca od dana njegova stupanja na snagu, a propis iz članka 42. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana njegova stupanja na snagu.

(2) Upravno vijeće Zavoda donijet će odluku iz članka 51. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana njegova stupanja na snagu.

(3) Do donošenja odluke iz stavka 2. ovoga članka primjenjivat će se, ako nisu u suprotnosti s ovim Zakonom, odredbe Odluke o visini mjesečne naknade u udomiteljsku obitelj ("Narodne novine", br. 82/02).

(4) Upravno vijeće Zavoda donijet će opće akte iz članka 67. i 69. ovoga Zakona u roku šest mjeseci od dana njegova stupanja na snagu.

Članak 90.

U cijelom tekstu Zakona o socijalnoj skrbi ("Narodne novine", br. 73/97, 27/01, 59/01 i 82/01) riječ: "djelatnik" u određenom padežu zamjenjuje se riječju: "radnik" u odgovarajućem padežu.

Članak 91.

Ovlašćuje se Odbor za zakonodavstvo Hrvatskog sabora da utvrdi i izda pročišćeni tekst Zakona o socijalnoj skrbi.

Članak 92.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u "Narodnim novinama" s tim da se odredbe članka 34. i 42. ovoga Zakona primjenjuju se od 1. siječnja 2004.

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (u daljnjem tekstu: Konačni prijedlog zakona) izraz je postupnog usklađivanja potreba korisnika i mogućnosti države, odnosno usklađivanje prava socijalno ugroženih pojedinaca, obitelji i skupina, te obveza mjerodavnih državnih i nevladinih službi i tijela. Rečeno čine razvidnim dvadesetak promjena koje su dovoljni razlozi za njegovo donošenje.

Od spomenutih dvadesetak promjena, gotovo polovica se odnosi izravno na pogodnosti za korisnike, a ostale neizravno, jer se njima poboljšavaju način i kvaliteta rada u djelatnosti socijalne skrbi, te razdvajaju stručni od administrativnih poslova, a navode se prema redosljedu iz teksta Konačnog prijedlog zakona.

Odredbe koje se izravno odnose na pogodnosti za korisnike:

- pri utvrđivanju prihoda poljoprivrednika u prihode se ne ubrajaju državne potpore za poljoprivredu, šumarstvo i ribarstvo, osim dohodovne potpore, čime će se poboljšati socijalni status samačkih poljoprivrednih domaćinstava,

- radno sposobnim nezaposlenim osobama koje se zbog godina ili drugih okolnosti ubrajaju u teže zapošljive skupine pojednostavljen je postupak ostvarivanja pomoći za uzdržavanje,

- korisnicima prava na pomoć za podmirenje troškova stanovanja odobravat će se u okviru ovog prava i pomoć za podmirenje troškova ogrjeva,

- korisnicima pomoći za uzdržavanje moguće je odobriti jednokratnu pomoć – za nabavu školskih knjiga,

- korisnici doplatka za pomoć i njegu, neovisno o prihodu, mogu biti među inim i slijepe, gluhe i gluho-slijepe osobe,

- pri ostvarivanju osobne invalidnine korisnicima se u prihod ne uračunava alimentacija i pripadajući dio obiteljske mirovine,

- korisnici skrbi izvan vlastite obitelji mogu ostvarivati novi oblik organiziranog (samostalnog) stanovanja,

- omogućava se zbrinjavanje odraslih osoba kojima je potrebna dugotrajna zdravstvena njega i zaštita, odnosno stacionarna skrb,

- socijalno ugroženim osobama odobravat će se pomoć za podmirenje troškova smještaja u učenički dom.

Odredbe koje poboljšavaju način i kvalitetu rada u djelatnosti socijalne skrbi:

- preciznije se definiraju uvjeti pod kojima dom socijalne skrbi može obavljati djelatnost predškolskog odgoja, te osnovnoškolskog i srednjoškolskog obrazovanja,
- omogućava se organiziranje obiteljskog doma kao novog načina pružanja skrbi izvan vlastite obitelji (od 6 do 20 korisnika), kao profesionalna djelatnost, bez osnivanja doma socijalne skrbi,
- osniva se javna ustanova s javnim ovlastima - Hrvatski zavod za socijalni rad (u daljnjem tekstu: Zavod), koji obavlja poslove unapređenja, razvoja, istraživanja, praćenja, stručnog nadzora i financiranja, koji se odnose na socijalnu skrb, zaštitu djece, braka, obitelji i osoba pod skrbništvom,
- uređeno je da Zavod utvrđuje mrežu domova socijalne skrbi kao i mrežu drugih pravnih ili fizičkih osoba koje obavljaju poslove socijalne skrbi, prema prethodnom mišljenju jedinice područne (regionalne) samouprave i uz suglasnost ministra nadležnog za poslove socijalne skrbi, a prema stvarnim potrebama pružanja skrbi izvan vlastite obitelji,
- vjerske zajednice i udruge kojima je cilj djelovanja zbrinjavanje osoba u socijalno-zaštitnoj potrebi pružat će usluge skrbi izvan vlastite obitelji u okviru svoje djelatnosti bez obveze osnivanja doma socijalne skrbi, što će se detaljnije urediti provedbenim propisom,
- za obavljanje udomiteljstva izdat će se dozvole za rad i njihovo obnavljanje, održavat će se obavezni tečajevi za udomitelje, te se smanjuje broj osoba koje se mogu smještavati u jednu obitelj,
- poboljšane su postupovne odredbe (usklađivanje s Obiteljskim zakonom, odredbe o izuzeću ravnatelja i stručnih radnika centra za socijalnu skrb, te su usklađene odredbe o stvarnoj nadležnosti tijela vještačenja),
- odredbe o stručnim radnicima u socijalnoj skrbi u svezi prijema u radni odnos, te oslobađanja od obveze polaganja stručnog ispita uređene su na bolji način,
- uvodi se obveza Zavoda da donosi godišnje programe usavršavanja stručnih radnika,
- izmijenjene su odredbe o ocjenjivanju stručnih radnika u ustanovama socijalne skrbi, te uvjeti i način stjecanja zvanja mentora ili savjetnika,
- uvedena je mogućnost dodjele godišnje nagrade i nagrade za životno djelo,
- poboljšane su odredbe o upravnom i inspekcijskom nadzoru ustanova socijalne skrbi i drugih pravnih ili fizičkih osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi,
- propisano je da Zavod provodi javni natječaj za popunjavanje mreže domova socijalne skrbi i sklapa ugovor o međusobnim odnosima s najboljim ponuditeljem,
- u odredbama "Naknada štete" uređeno je da Zavod za slučaj smrti korisnika pomoći za uzdržavanje ili stalnog smještaja ima pravo na povrat isplaćenih iznosa od korisnikovih nasljednika koji nisu doprinisili za njegovo uzdržavanje, a pojavljuju se u ostavini kao njegovi nasljednici.

II. PITANJA KOJA SE RJEŠAVAJU ZAKONOM

Konačnim prijedlogom zakona uređuje se:

- utvrđivanje prihoda poljoprivrednika u postupku ostvarivanja pomoći za uzdržavanje na bolji način - članak 9. Konačnog prijedloga zakona,
- pojednostavljenje postupka ostvarivanja pomoći za uzdržavanje teže zapošljivim osobama - članak 12. i 13. Konačnog prijedloga zakona,
- ostvarivanje pomoći za podmirenje troškova ogrjeva u okviru prava na pomoć za podmirenje troškova stanovanja - članak 17. Konačnog prijedloga zakona,
- odobravanje korisnicima pomoći za uzdržavanje jednokratne pomoći za nabavku školskih knjiga - članak 18. Konačnog prijedloga zakona,
- nova pomoć za podmirenje troškova smještaja u učenički dom - članak 37. Konačnog prijedloga zakona,
- utvrđivanje prihoda korisnicima osobne invalidnine na bolji način - članak 26. Konačnog prijedloga zakona,
- novi način pružanja skrbi izvan vlastite obitelji – organizirano (samostalno) stanovanje i nova vrsta doma za odrasle osobe kojima je potrebna dugotrajna zdravstvena njega i zaštita, odnosno stacionarna skrb - članak 28., 31. i 34. Konačnog prijedloga zakona,
- način na koji dom socijalne skrbi može obavljati program predškolskog odgoja, te osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje - članak 30. Konačnog prijedloga zakona,
- osnivanje javne ustanove socijalne skrbi s javnim ovlastima - Hrvatskog zavoda za socijalni rad - članak 40. Konačnog prijedloga zakona,
- obavljanje udomiteljstva uz izdavanje dozvola i njihovo obnavljanje, te provođenje obaveznih tečajeva - članak 47. - 51. Konačnog prijedloga zakona,
- novi način pružanja skrbi izvan vlastite obitelji kroz uvođenje obiteljskog doma, kao profesionalne djelatnosti - članak 28.-31. Konačnog prijedloga zakona,
- pružanje skrbi izvan vlastite obitelji, bez obveze osnivanja doma socijalne skrbi od strane vjerskih zajednica i udruga kojima je cilj djelovanja zbrinjavanje osoba u socijalno-zaštitnoj potrebi - članak 46. Konačnog prijedloga zakona,
- ovlast Zavoda da utvrđuje mrežu domova socijalne skrbi kao i mrežu drugih pravnih ili fizičkih osoba koje obavljaju poslove socijalne skrbi, prema prethodnom mišljenju jedinice područne (regionalne) samouprave i uz suglasnost ministra nadležnog za poslove socijalne skrbi - članak 43. Konačnog prijedloga zakona,
- na bolji način postupak u ostvarivanju prava iz socijalne skrbi - članak 55.-59. Konačnog prijedloga zakona,
- obveza Zavoda da donosi godišnji program usavršavanja stručnih radnika - članak 64. Konačnog prijedloga zakona,
- postupak oslobađanja od obveze polaganja stručnih ispita i poseban uvjet za zasnivanje radnog odnosa stručnih radnika - članak 61.-63. Konačnog prijedloga zakona,

- mogućnost dodjele godišnje nagrade i nagrade za životno djelo - članak 66. Konačnog prijedloga zakona,
- javni natječaj za popunjavanje mreže domova socijalne skrbi - članak 75. Konačnog prijedloga zakona,
- na bolji način postupak provođenja naknade štete - članak 77.-80. Konačnog prijedloga zakona.

U prijelaznim i završnim odredbama Konačnog prijedloga zakona propisano je sljedeće:

- obveza Vlade Republike Hrvatske i Ministarstva rada i socijalne skrbi u svezi početka rada Zavoda - članak 86.-88. Konačnog prijedloga zakona,
- prijelazni rok udomiteljima da svoj rad usklade s ovim Zakonom - članak 85. Konačnog prijedloga zakona,
- daljnje korištenje prava na smještaj u domovima socijalne skrbi, ako je to u okviru smještajnih mjesta ugovorenih između Ministarstva rada i socijalne skrbi i osnivača doma - članak 82. Konačnog prijedloga zakona.
- obveza Zavoda da provede javni natječaj za popunjavanje mreže za sve domove socijalne skrbi, te druge pravne i fizičke osobe koje obavljaju poslove socijalne skrbi s kojima je Ministarstvo rada i socijalne skrbi sklopilo ugovor o međusobnim odnosima - članak 83. Konačnog prijedloga zakona.

III. OBRAZLOŽENJA ODREDBI KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA

Članak 1. – stavak 1. promijenjen je zbog pojašnjenja i poboljšanja norme.

Članak 2. – ispravka greške

Člankom 3. - prenosi se dio javnih ovlasti u svezi obavljanja stručnog nadzora s tijela državne uprave na novu javnu ustanovu, Hrvatski zavod za socijalni rad, koja se osniva temeljem ovoga Zakona.

Člankom 4. – dodaju se novi članci kojim se propisuje koje se ustanove socijalne skrbi i prava iz socijalne skrbi financiraju iz državnog proračuna, a koje ustanove i prava se financiraju iz drugih izvora.

Člankom 5. - proširuje se djelovanje nevladinih udruga, vjerskih zajednica i drugih pravnih osoba u ostvarivanju socijalne skrbi putem savjetodavnog rada.

Člankom 6. - pobliže se navode pojedine skupine korisnika.

Člankom 7. – uz maloljetne osobe u istom postotku određuje se visina pomoći za uzdržavanje i za mlade osobe dok su na redovnom školovanju što uključuje i studiranje.

Člankom 8. – na jasniji način je formulirana dosadašnja odredba članka 19. kojom je centru za socijalnu skrb dana mogućnost da prije donošenja prvostupanjskog rješenja može uzeti u obzir promijenjene okolnosti (zapošljavanje i stjecanje prihoda ili gubitak zaposlenja i prihoda) pa za izračun pomoći za uzdržavanje može uračunati te prihode, a ne prihode ostvarene u tri mjeseca prije mjeseca u kojem je podnijet zahtjev koji se u pravilu uračunavaju pri izračunu pomoći.

Člankom 9. - izmjenom i dopunom stavka 2. propisano je kako se utvrđuje prosječni mjesečni prihod poljoprivrednika i člana njegove obitelji koji obavljaju poljoprivrednu djelatnost kao jedino ili glavno zanimanje, a propisano je da se određeni državni poticaji u poljoprivredi ne smatraju prihodom na temelju kojeg se utvrđuju uvjeti za ostvarivanje prava iz socijalne skrbi poljoprivrednika, osim dohodovne potpore koja ulazi u prihod obitelji.

Člankom 10. – vlasništvo registriranog motornog vozila je izrijekom navedeno razlogom za isključenje prava na pomoć za uzdržavanje, osim u izuzetnim slučajevima, stoga što su troškovi održavanja (gorivo, servisiranje, registracija i osiguranje) godišnji izdatak koji premašuje iznos pomoći za uzdržavanje.

Također je izrijekom propisano kao razlog za isključenje prava na pomoć za uzdržavanje i vlasništvo ili suvlasništvo stana, kuće ili drugog objekta koji je višak stambenog prostora budući da se njegovim najmom mogu ostvariti dodatna sredstva za život.

Člankom 11. – ovom se izmjenom izrijekom propisuje da se nezaposlene osobe koje nisu uredno prijavljene kod službe za zapošljavanje ili su prijavljene, ali odbiju zaposlenje, neovisno o stručnoj spremi, u roku 6 mjeseci prije podnošenja zahtjeva, ne mogu ostvariti pomoć za uzdržavanje.

Člankom 12. – dopunom drugog podstavka ovoga članka preciznije je određeno da dijete od 15 godina života do završetka redovnog školovanja, a najduže do navršene 26. godine života, nije dužno biti prijavljeno nadležnoj službi za zapošljavanja kao preduvjet za ostvarivanje pomoći za uzdržavanje. Ovim rješenjem željelo se zaštititi djecu od 15 do 18 godine života koji ne pohađaju redovnu školu od obveze prijavljivanja nadležnoj službi za zapošljavanje, odnosno onu koja su na redovnom školovanju do kraja školovanja, a najduže do navršene 26. godine života.

Također se uvodi novina za radno sposobne nezaposlene osobe, koje se zbog godina života ili drugih okolnosti ubrajaju u teže zapošljive skupine, nemaju obvezu prijavljivanja nadležnoj službi za zapošljavanje.

Člankom 13. - ovom dopunom pojednostavit će se postupak u preispitivanju uvjeta za ostvarivanje prava na pomoć za uzdržavanje navedenih korisnika, na način da se od korisnika neće tražiti pribavljanje dokaza o urednom javljanju nadležnoj službi za zapošljavanje već će nadležni centri za socijalnu skrb po službenoj dužnosti tražiti od tih službi skupna uvjerenja.

Člankom 14. - precizira se u kojim situacijama pravo na pomoć za uzdržavanje miruje, a kada prestaje, što pojednostavljuje primjenu u praksi.

Člankom 15. - poboljšanje odredbe.

Člankom 16. - brisana odredba uređuje iste okolnosti kao i dopuna članka 21., a kako se sukladno primjeni članka 39. ovoga Zakona, na odgovarajući način primjenjuje članak 21. i na pomoć za podmirenje troškova stanovanja, više nema potrebe za ovom normom jer bi se ponavljala.

Člankom 17. - ovom normom je uređeno da se pomoć za ogrjev ostvaruje u sklopu pomoći za podmirenje troškova stanovanja. Budući da je financiranje ove pomoći decentralizirano od 1. 7. 2001. godine na jedinice područne (regionalne) samouprave sada je decentralizirano i odlučivanje o visini i opsegu pomoći. Vlada Republike Hrvatske svake godine do 30. rujna za iduću godinu donosi odluku o minimalnim financijskim standardima za decentralizirana prava, pa jedinice područne (regionalne) samouprave do istog datuma donijet će i svoju odluku ako osiguravaju podmirenje ove pomoći u većem opsegu od utvrđenih minimalnim standardima. Ovu će pomoć odobravati upravni odjeli jedinica lokalne samouprave (do sada su je odobravali centri za socijalnu skrb) s time da će financijska sredstva za ovu namjenu i nadalje osiguravati jedinica područne (regionalne) samouprave kojoj će se do minimalnih standarda osiguravati nedostatna sredstva iz fonda izravnjanja. Budući da se u sklopu pomoći za podmirenje troškova stanovanja odobravaju i drugi načini grijanja, centar za socijalnu skrb koji je priznavao pomoć za podmirenje troškova ogrjeva–drva nije imao uvida kojim korisnicima općine i gradovi odobravaju pomoć za sličnu ili istu namjenu. Na ovaj će se način to izbjeći.

Člankom 18. – od 1993. godine Vlada Republike Hrvatske je za svaku narednu školsku godinu svojim odlukom odobravala posebna sredstva za nabavu školskih knjiga socijalno ugroženim učenicima, budući da ta vrsta pomoći nije bila propisana Zakonom o socijalnoj skrbi. Stoga, da se sredstva za ovu namjenu osiguraju pravodobno kao redovna sredstva socijalne skrbi, te da se prije početka svake školske godine ne mora donositi posebna odluka, odnosno da centri za socijalnu skrb mogu pravodobno odobriti ovu pomoć, ona je propisana ovim Zakonom.

Člankom 19. – propisuje se koja je obvezna dokumentacija koju centar za socijalnu skrb mora dostaviti ministarstvu nadležnom za socijalnu skrb radi davanja suglasnosti za ostvarivanje uvećane jednokratne pomoći. Na ovaj način izbjeći će se odugovlačenje postupka i učestalo traženje dopune dokumentacije. Također je propisan rok u kojem Ministarstvo rada i socijalne skrbi mora riješiti o zahtjevu za davanje prethodne suglasnosti.

Člankom 20. - poboljšanje norme.

Člankom 21. – izmjenom ove norme izrijekom se navode koje osobe vezano za njihova oštećenja mogu ostvariti doplatak za pomoć i njegu u punom ili smanjenom iznosu neovisno o njihovom ostvarenom prihodu. Prema ovoj odredbi doplatak za pomoć i njegu u punom iznosu, neovisno o prihodu, ostvarivale bi među inim slijepe, gluhe i gluho-slijepe osobe koje nisu osposobljene za samostalan život i rad, a u smanjenom iznosu ako su osposobljene za samostalan život i rad.

Člankom 22. – ovom izmjenom korisniku stalnog ili tjednog smještaja, neovisno da li je smješten rješenjem centra za socijalnu skrb ili ugovorom o smještaju, ne može se priznati pravo na doplatak za pomoć i njegu sukladno Zakonu o socijalnoj skrbi jer mu je pomoć i njega druge osobe osigurana u sklopu institucionalne skrbi. Osoba koja nije korisnik smještaja temeljem propisa iz socijalne skrbi mogla bi ostvariti doplatak za pomoć i njegu .

Člankom 23. - djetetu čiji roditelj ostvaruje pravo na dopust do sedme godine života djeteta radi njegove njege na teret sredstava socijalne skrbi osigurana je cjelodnevna pomoć i njega. Stoga bi ostvarivanje doplatka za pomoć i njegu bilo dvostruko izdvajanje sredstava za istu namjenu.

Člankom 24. i 25. - poboljšanje norme.

Člankom 26. – dopunom ove norme kojom se osobna invalidnina ne umanjuje za ostvarenu alimentaciju ili obiteljsku mirovinu nastoji se postići kvalitetnije i pravednije novčano zbrinjavanje osoba s težim tjelesnim ili mentalnim oštećenjem te tako olakšati obitelji skrb o njima u vlastitoj obitelji.

Člankom 27. – izmjenom i dopunom ovoga članka određeno je što se smatra dnevnim boravkom, te je propisano da će osoba koja je smještena u dom za samostalno stanovanje i nadalje ostvarivati pravo na osobnu invalidninu.

Člankom 28. – ovom se dopunom proširuje način ostvarivanja skrbi izvan vlastite obitelji. Naime, u praksi su se pojavile nove usluge koje se pružaju pojedinim kategorijama korisnika, pa se ovom normom samo slijedi i propisuje već postojeća praksa, te omogućuje da se i ti novi oblici skrbi mogu i formalno provoditi.

Člankom 29. – ispravka greške

Člankom 30. - izmjenom ovog članka preciznije se definiraju uvjeti po kojima dom socijalne skrbi može provoditi program predškolskog odgoja, te osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje. Također se uvodi nadležnost ministra prosvjete, odnosno županijskog ureda i gradskog ureda Grada Zagreba nadležnog za poslove odgoja i naobrazbe za izdavanje rješenja o ispunjenosti uvjeta za provođenje navedenih programa.

Člankom 31. – dodaje se novi članak kojim se pobliže određuju usluge koje se osiguravaju u sklopu organiziranog stanovanja.

Člankom 32. – ovom dopunom navodi se da se skrb osigurava i djeci i mlađim punoljetnim osobama za koje se utvrdi da postoji interes za osiguranje skrbi izvan vlastite obitelji te djeci i odraslim osobama-žrtvama obiteljskog nasilja.

Člankom 33. - ovim rješenjem se omogućava smještaj osobama navedenim u čl. 70 i u drugim nužnim okolnostima kao što je privremeni smještaj za vrijeme odsutnosti roditelja i sl.

Člankom 34. – ovom normom određuje se da se skrb izvan vlastite obitelji može osigurati i osobama kojima je potrebna dugotrajna zdravstvena zaštita i njega, odnosno stacionarna skrb, pod pretpostavkom da se navedene usluge ne mogu osigurati u obitelji, zdravstvenim ustanovama ili na neki drugi način.

Člankom 35. - ovom dopunom propisuje se da će se osobu, kojoj se smještaj u cijelosti plaća sredstvima državnog proračuna, u pravilu smještavati u dom socijalne skrbi treće kategorije.

Člankom 36. – ovom se izmjenom omogućuje smještaj osoba iz članka 68. do 74. Zakona temeljem rješenja centra za socijalnu skrb i u domovima socijalne skrbi kojima nije osnivač Republika Hrvatska, odnosno kod drugih pravnih ili fizičkih osoba koje pružaju skrb izvan vlastite obitelji, a što se u praksi ukazalo potrebnim.

Člankom 37. - ovom odredbom izostavlja se mogućnost podmirivanja troškova ogrijeva na način uređen propisom ministra nadležnog za poslove socijalne skrbi, jer se radi o pomoći za koju sredstva osigurava jedinica područne (regionalne) samouprave, te ju se ovlašćuje da može donijeti odluku o visini ove pomoći ako je veći od opsega utvrđenog ovim Zakonom.

Istim člankom propisana je nova pomoć za podmirenje troškova smještaja u učenički dom, a uvjete i način ostvarivanja ove pomoći detaljnije će propisati ministar nadležan za poslove socijalne skrbi. Naime, u određenim slučajevima moći će se dijete smjestiti u učenički dom koji nije ustanova socijalne skrbi. U dosadašnjoj praksi je bilo takvih situacija u kojima je takav smještaj bio neophodan pa se odobravao temeljem posebnih suglasnosti iako za takvo postupanje nije postojala pravna osnova. Ovom izmjenom to bi se sustavno riješilo.

Člankom 38. – ovom se izmjenom određuje tko može obavljati djelatnost socijalne skrbi, te se također na novi način ustrojava djelatnost socijalne skrbi uvođenjem obiteljskog doma. Uvođenjem obiteljskog doma, bez osnivanja doma kao ustanove socijalne skrbi, reguliralo bi se pružanje skrbi izvan vlastite obitelji kod obitelji koja bi pružala smještaj većem broju korisnika (6-20), u pravilu u vlastitom objektu. Naime, nositelji odobrenja za pružanje usluga obiteljskog doma morat će ispunjavati propisane uvjete u pogledu prostora, radnika, opreme i sl. Ovim bi se rješenjem dala mogućnost sadašnjim udomiteljskim obiteljima koje u sklopu "udomiteljstva" pružaju skrb za najviše 20 korisnika. Također je otvorena mogućnost zapošljavanja radnika ili uključivanja odraslih članova obitelji u obavljanje poslova obiteljskog doma.

Člankom 39. – ovom se dopunom ustrojava javna ustanova s javnim ovlastima: Hrvatski zavod za socijalni rad.

Člankom 40. – u skladu s izrađenim projektom preustroja Ministarstva rada i socijalne skrbi, te sukladno Prijedlogu strategije razvitka Republike Hrvatske " Hrvatska u 21. stoljeću - Strategija razvitka mirovinskog sustava i sustava socijalne pomoći i socijalne skrbi ", koju je Hrvatski sabor podržao Zaključkom od 14. lipnja 2002., i stručnim stajalištima potpore iz prethodno provedenih javnih rasprava u ustanovama, strukovnim udrugama i sindikatima u djelatnosti socijalne skrbi, a u cilju podizanja razine učinkovitosti sustava socijalne skrbi, ocjenjeno je da je potrebno osnovati Hrvatski zavod za socijalni rad i to ex lege. Zavod bi obrađivao podatke i informacije na razini cijelog sustava, obavljao stručni nadzor i analize, evaluacije mjera, pripremao prijedloge za unapređenje djelatnosti, pokretao programe edukacije, koncipirao socijalne programe, provedbene i druge propise.

Osnivanjem Zavoda odvojili bi se stručni poslovi od administrativno-upravnih a zbog učinkovitijeg i kvalitetnijeg nadzora, u Zavodu bi se objedinili poslovi stručnog nadzora i poslovi unutarnje kontrole namjenskog trošenja sredstava u centrima za socijalnu skrb, domovima socijalne skrbi, centrima za pomoć i njegu i drugim i pravnim i fizičkim osobama koje obavljaju poslove socijalne skrbi.

Budući da bi Zavod djelovao na području cijele države, osnivačka prava nad Zavodom imala bi Republika Hrvatska. Uređeno je da članove upravnog vijeća imenuje Vlada Republike Hrvatske. Zavod bi dostavljao najmanje jedanput godišnje izvješće o svojem radu Vladi Republike Hrvatske i ministarstvu nadležnom za poslove socijalne skrbi. Djelatnost Zavoda financirala bi se iz državnog proračuna i iz drugih izvora u skladu s ovim Zakonom i Zakonom o ustanovama, a međusobna prava i obveze između osnivača i Zavoda uredila bi se Uredbom Vlade Republike Hrvatske.

Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi provodit će upravni nadzor nad Zavodom.

Člankom 41. – u stavku 1. ovoga članka poboljšava se tekst kojim je propisano da se za ravnatelja može imenovati i osoba koja je oslobođenja od obveze polaganja stručnog ispita.

Člankom 42. – dopunom ove norme uvodi se nova vrsta doma za odrasle osobe kojima je potrebna dugotrajna zdravstvena zaštita i njega, (stacionarna skrb). Ujedno se utvrđuje obveza propisivanja načina i opsega zdravstvene zaštite koja bi se provodila u ustanovama socijalne skrbi, te troškovi njezine provedbe. Također je propisano da će uvjete glede opreme, prostora i stručnih radnika u tim domovima propisati ministar nadležan za socijalnu skrb uz suglasnost ministra zdravstva.

Člankom 43. - propisuje se da bi Zavod utvrđivao mrežu domova socijalne skrbi, kao i mrežu djelatnosti socijalne skrbi koju obavljaju vjerske zajednice, udruge i druge domaće i strane pravne ili fizičke osobe pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom, uz prethodno mišljenje jedinice područne (regionalne) samouprave i uz suglasnost ministra nadležnog za poslove socijalne skrbi, prema stvarnim potrebama priznavanja skrbi izvan vlastite obitelji temeljem rješenja centra za socijalnu skrb. Na drukčiji je način predloženo utvrđivanje mreže domova socijalne skrbi.

Člankom 44. – ministarstvu nadležnom za poslove socijalne skrbi propisana je obveza da prije izdavanja odobrenja za osnivanje domova socijalne skrbi, koji bi trebali biti uključeni u mrežu, zatraži mišljenje Zavoda, a ako osnivač ne želi da se dom uključi u mrežu tada nije dužan ni zatražiti od ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi izdavanje odobrenja. Također se pojašnjava način postupanja osnivača u slučaju kada osnivaju podružnicu ili proširuju ili mijenjaju djelatnost doma.

Člankom 45. – usklađena je odredba zbog izmjene članka 94. Zakona.

Člankom 46. – na drukčiji je način uređeno obavljanje djelatnosti socijalne skrbi za vjerske zajednice i udruge kojima je cilj djelovanja zbrinjavanje osoba u socijalno-zaštitnoj potrebi. Time se ovim osobama daje mogućnost obavljanja djelatnosti socijalne skrbi ukoliko su uključene u mrežu, ali i izvan nje, bez ograničenja smještajnog kapaciteta i bez obveze osnivanja doma socijalne skrbi. Naime, za određene udruge, zbog specifičnosti njihova djelovanja osobito kada skrbe o djeci ili o osobama s tjelesnim ili mentalnim oštećenjem, ne može se jednoobrazno propisati način obavljanja njihove djelatnosti već će se podzakonskim aktom detaljnije urediti način obavljanja njihove djelatnosti uvažavajući određene posebnosti njihova djelovanja (primjerice, Autonomna ženska kuća, Udruženja SOS-Dječje selo, Hrvatski savez udruga za osobe s mentalnom retardacijom, Hrvatska udruga žrtava mina, Udruga za promicanje inkluzije i slično).

Člankom 47.-50. –detaljnije se razrađuju odredbe o udomiteljstvu, kao vrste skrbi izvan vlastite obitelji, i to propisivanjem izdavanja dozvola za obavljanje udomiteljstva, obveznog tečaja prije smještaja korisnika u njihovu obitelj, te smanjivanjem mogućeg broja smještenih osoba, posebice djece i osoba s tjelesnim ili mentalnim oštećenjem. Budući da se zbog nerealiziranih zahtjeva za skrb izvan vlastite obitelji, posebno institucionalne skrbi, povećavaju potrebe za smještajem u udomiteljskim obiteljima, i da se zbog toga smještavaju korisnici i u obitelji koje nemaju primjerene uvjete (dosadašnjim odredbama Zakona dozvoljena je široka diskrecijska ocjena centra za socijalnu skrb u svezi davanja ocjene da li se neka obitelj može baviti udomiteljstvom) pokazalo se neophodno potrebnim dati ovlaštenje ministru nadležnom za poslove socijalne skrbi da propiše uvjete za obavljanje udomiteljstva, a na temelju kojih će centri za socijalnu skrb izdavati dozvole za rad koje će se obnavljati svake dvije godine. Uvažavajući specifičnosti skrbi djece oboljele od AIDS-a daje se mogućnost udomitelja da ako skrbe o takvoj djeci da tu skrb mogu pružati kao profesionalnu djelatnost.

Člankom 51. - prenašanje ovlaštenja vezano za utvrđivanje visine naknade udomitelju, na novo ustrojeni Zavod, uz suglasnost ministra nadležnog za poslove socijalne skrbi.

Člankom 52. - omogućavanjem djelovanja obiteljskog doma socijalne skrbi riješilo bi se sadašnje postojanje "udomiteljskih" obitelji koje smještavaju i više od 20 korisnika, osobito starijih osoba. Propisivanjem uvjeta poboljšao bi se ovaj oblik skrbi, a obitelji ne bi morale osnivati dom socijalne skrbi po Zakonu o ustanovama koji zbog ustroja obveznih tijela (ravnatelj, Upravno vijeće, stručno vijeće) te većeg broja stručnih radnika i zahtjevnijeg prostora i opreme za rad poskupljuje cijenu usluga i traži dodatna sredstva od osnivača.

Člankom 53. - prenašanje ovlaštenja na novo ustrojeni Zavod uz suglasnost ministra nadležnog za poslove socijalne skrbi.

Člankom 54.- osim ustanova socijalne skrbi u svezi plaćanja električne energije i drugih komunalnih usluga i naknada, izjednačene su s kućanstvima i sve druge pravne i fizičke osobe koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. Naime, do sada se npr. pučke kuhinje nisu mogle izjednačiti s kućanstvima u plaćanju navedenih troškova.

Člankom 55. – poboljšanje teksta.

Člankom 56. - usklađivanje s Obiteljskim zakonom.

Člankom 57. – poboljšanje dosadašnje odredbe kojom nije jasno određeno kada i kojem tijelu se može zahtjev za izuzeće podnijeti i postupanje po takvim zahtjevima. Također je uređena mogućnost izuzeća ustrojbenih jedinica centra za socijalnu skrb (podružnica ili ureda) o čemu odlučuje ravnatelj centra. Odredbe o izuzeću dopunjene su stavkom 3. kojim je uređeno da se izuzeće odnosi i na sve daljnje postupke sve dok postoje razlozi za izuzeće, što je osobito važno u situacijama kada stranka učestalo podnosi zahtjeve, primjerice vezano za pravo na jednokratnu pomoć iz socijalne skrbi ili privremenu odluku s kojim roditeljem će dijete živjeti iz obiteljsko-pravne zaštite.

Člankom 58. - budući da je posebnim propisima određena stvarna nadležnost tijela vještačenja u sustavu socijalne skrbi radi ostvarivanja i drugih prava (zdravstvena zaštita zdravstveno neosiguranih osoba s prebivalištem u RH zbog trajnih promjena u zdravstvenom stanju - Zakon o zdravstvenom osiguranju; pojedini korisnici doplatka za djecu - Zakon o doplatku za djecu; poseban program za djecu s posebnim potrebama u predškolskim ustanovama (vrtići) - Zakon o predškolskom odgoju) trebalo je uskladiti odredbe ovog Zakona s odredbama posebnih propisa.

Člankom 59. - prenašanje ovlaštenjima na novo ustrojeni Zavod.

Člankom 60. - mijenja se brojčana oznaka glave.

Člankom 61. – za zasnivanje radnog odnosa sa stručnim radnicima u djelatnosti socijalne skrbi propisan je posebni uvjet - da nisu pravomoćno osuđeni za neka kaznena djela, budući da imaju status javnih službenika od kojih veći broj obavlja odgovorne i složene poslove temeljem javnih ovlaštenja, posebno iz područja obiteljsko-pravne ili kaznenopravne zaštite.

Člankom 62. - ispravka greške.

Člankom 63. – dosadašnjim odredbama je određeno da se oslobađaju polaganja stručnog ispita stručni radnici koji imaju zvanje magistra ili doktora znanosti bez navođenja iz kojeg područja imaju magisterij ili doktorat. Stoga se izmjenom ove odredbe taj nedostatak otklonio. Također je dodano da se oslobađaju od obveze polaganja stručnog ispita oni stručni radnici koji su radili u državnoj upravi na poslovima socijalne skrbi, a oslobođeni su od obveze od polaganja državnog ispita (pretežno radnici koji su preko 10 godina radili u državnoj službi na stručnim poslovima iz područja socijalne skrbi).

U svezi postupka oslobađanja od obveze polaganja stručnog ispita dodano je da stručni radnik, uz 10 godina radnog staža u struci, mora imati od tih 10 godina radnog staža veći dio u djelatnosti socijalne skrbi.

Člankom 64. – ovom izmjenom odredbe daje se ovlaštenje ravnatelju Zavoda da odlukom utvrdi godišnji program stručnog usavršavanja stručnih radnika u djelatnosti socijalne skrbi i da odredi kriterije i postupak izbora projekata koji će se financirati iz državnog proračuna. Naime, važećim zakonom nije propisano ovlaštenje za donošenje takve odluke.

Člankom 65. - izmijenjene su odredbe o ocjenjivanju stručnih radnika i odredbe o mogućnost stjecanja zvanja mentora ili savjetnika, što će se preciznije urediti podzakonskim aktom.

Člankom 66. – prvi put u djelatnosti socijalne skrbi i u području humanitarnog rada uvodi se mogućnost dodjele godišnje nagrade i nagrade za životno djelo koja se dodjeljuje za iznimna postignuća u djelatnosti. U jednoj godini dodjeljivale bi se tri godišnje nagrade i jedna nagrada za životno djelo u obliku medalje, povelje i u novcu.

O dodjeli nagrade odlučivao bi Odbor kojeg bi na prijedlog ministra nadležnog za poslove socijalne skrbi imenovala Vlada Republike Hrvatske. Uvjete za dodjelu nagrade, izgled medalje i povelje, način rada odbora te druga pitanja propisat će ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

Člankom 67. – propisano je da se stručni nadzor nad radom centra za socijalnu skrb prenosi na Zavod, da će se odlukom upravnog vijeća Zavoda, uz suglasnost nadležnog ministarstva, propisati način provođenja stručnog nadzora, sadržaj te uvjete koje moraju ispuniti ovlašteni službenici Zavoda koji će provoditi stručni nadzor.

Člankom 68. – poboljšanje teksta.

Člankom 69. – prenose se poslovi stručnog nadzora nad domovima socijalne skrbi s ministarstva na Zavod, a način provođenja stručnog nadzora, sadržaj, te uvjete koje moraju imati stručni radnici za provođenje stručnog nadzora propisat će se odlukom upravnog vijeća Zavoda, uz suglasnost nadležnog ministarstva.

Člankom 70. – poboljšanje odredbe.

Člankom 71. – utvrđuju se uvjeti koje moraju ispuniti inspektori i viši inspektori.

Člankom 72. – propisano je da protiv rješenja inspektora ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi nije dopuštena žalba, već upravni spor.

Člankom 73. – daje se ovlaštenje ministru nadležnom za poslove socijalne skrbi da može u povodu izvješća inspektora zabraniti rad i udomiteljskoj obitelji ili obiteljskom domu ako obavljaju poslove socijalne skrbi bez odobrenja nadležnog tijela ili smještavaju veći broj osoba od dozvoljenog.

Člankom 74. – poboljšana je norma jer se cijena usluge utvrđuje ovisno o skrbi izvan vlastite obitelji koja se pruža, neovisno o tome da li se usluga pruža u okviru smještaja ili boravka. Također je uređeno da cijenu usluga u domu kojeg je osnivač Republika Hrvatska utvrđuje Zavod uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za poslove socijalne skrbi.

Člankom 75. – ovom odredbom uređeno je da bi se mreža domova popunjavala javnim natječajem i nakon donošenja odluke o najpovoljnijoj ponudi sklapao bi se ugovor o međusobnim odnosima s domovima socijalne skrbi čiji osnivač nije RH ili drugim pravnim ili fizičkim osobama koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. Ugovorom bi se precizirala cijena i način plaćanja ovisno o vrsti skrbi izvan vlastite obitelji..

Člankom 76. – uvodi se mogućnost podmirivanja troškova smještaja u domovima socijalne skrbi imovinom korisnika. Naime, u situacijama kada korisnik nema prihoda ili su mu prihodi nedostadni za plaćanje troškova smještaja u domu socijalne skrbi, a ima u vlasništvu neku imovinu ili je to u zajedničkom interesu korisnika i doma, korisnik može podmirivati troškove smještaja svojom imovinom. Centar za socijalnu skrb putem Zavoda procijenit će korisnikovu imovinu i shodno tome odlučiti o izboru doma i vrstama usluga koje će mu se osiguravati u tom domu.

Člancima 77. – 80. poboljšanje normi o naknadi štete. Uvodi se pravo Zavoda da za slučaj smrti korisnika pomoći za uzdržavanje ili stalnog smještaja ima pravo na povrat isplaćenih iznosa od korisnikovih nasljednika. Navedenom odredbom (uz postojeći pravni institut zabilježbe tražbine) željelo se osigurati potraživanje Zavodu u slučaju smrti korisnika

navedenih prava socijalne skrbi (kojem su se za vrijeme njegovog života osiguravale isplate iz sredstava državnog proračuna) da se ti isplaćeni iznosi isplate od njegovih nasljednika, koji nisu doprinosili u uzdržavanju korisnika, a pojavili su se u ostavini kao njegovi nasljednici.

Također se uvodi pravo na povrat iznosa isplaćenih na ime pomoći za uzdržavanje ili stalnog smještaja od osoba koje su po zakonu dužne uzdržavati korisnika, ako je tijekom ispitnog postupka koji je prethodio donošenju rješenja o priznavanju tog prava nedvojbeno dokazano da ga te osobe neosnovano ne uzdržavaju ili su neopravdano odbile njegovo uzdržavanje. Naime, ovom odredbom daje se pravo Zavodu da izvansudskom nagodbom ili pokretanjem sudskog postupka ostvari povrat od korisnikovih zakonskih obveznika uzdržavanja u visini dospjele tražbine u ukupnoj svoti (na ime isplaćenih pomoći za uzdržavanje ili plaćanja troškova stalnog smještaja) dakle, zbog skrivljenih razloga (zakonski obveznici su dužni uzdržavati osobe sukladno Obiteljskom zakonu, a ako to neopravdano odbiju ili neosnovano ne izvršavaju svoju obvezu, dužni su nadoknaditi štetu u visini dospjele tražbine).

Člankom 81. - usklađenje kaznenih odredbi s ovim zakonom.

Člankom 82. – prijelazne i završne odredbe kojima se regulira daljnje korištenje prava na skrb izvan vlastite obitelji smještenim korisnicima u domovima socijalne skrbi temeljem rješenja centra za socijalnu skrb ili ugovora o smještaju u dom više kategorije do stupanja na snagu ovoga Zakona.

Člankom 83. - domovi socijalne skrbi i druge pravne ili fizičke osobe, koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi temeljem izdanog odobrenja po propisima do stupanja na snagu ovoga Zakona, a s kojima je Ministarstvo rada i socijalne skrbi sklopilo ugovor o međusobnim odnosima za korisnike kojima je pravo na skrb izvan vlastite obitelji priznato rješenjem centra za socijalnu skrb, uključit će se u mrežu ako ispune uvjete objavljene u javnom natječaju kojeg će provesti Zavod.

Člankom 84. - propisano je da se na domove socijalne skrbi koji obavljaju djelatnost školstva sukladno odredbama koje su važile do primjene ovoga zakona i dalje nastavljaju s radom prema tim odredbama.

Člankom 85. - propisana je obveza udomiteljima koji obavljaju djelatnost socijalne skrbi da u roku koji je utvrđen ovim Zakonom usklade svoj rad (kao udomitelji ili kao obiteljski dom) s odredbama ovoga Zakona.

Člankom 86. – propisana je obveza Vladi Republike Hrvatske za donošenje Uredbe o međusobnim odnosima između Vlade Republike Hrvatske i Zavoda sukladno članku 40.

ovoga Zakona, te imenovanje upravnog vijeća Zavoda, donošenje statuta kao i rok u kojem treba raspisati natječaj za izbor i imenovanje ravnatelja Zavoda.

Člankom 87. – utvrđuje se preustroj u Ministarstvu rada i socijalne skrbi zbog osnivanja Zavoda.

Člankom 88. – utvrđuje se obveza Vladi Republike Hrvatske da donese u određenom roku Uredbu o izmjenama i dopunama Uredbe o unutarnjem ustrojstvu Ministarstva rada i socijalne skrbi radi novog djelokruga rada i ustroja Ministarstva.

Člankom 89. – utvrđuju se prijelazne i završne odredbe glede važenja propisa te obveze donošenja odluka i pravilnika propisanih ovim Zakonom.

Člankom 90.- ispravljaju se tiskarske greške u tekstu.

Člankom 91. – ovlašćuje se Odbor za zakonodavstvo Hrvatskog sabora za izdavanje pročišćenog teksta Zakona o socijalnoj skrbi.

Člankom 92. - utvrđuje se datum stupanja na snagu ovoga Zakona i određuje da će se odredbe o novom obliku skrbi izvan vlastite obitelji - dugotrajnoj zdravstvenoj zaštiti i njezi, te ustroju ove vrste doma za odrasle osobe primjenjivati od 1. siječnja 2004. godine, radi pripremnih radnji, odnosno prethodnih dogovora s Ministarstvom zdravstva.

IV. PODACI O FINANCIJSKIM SREDSTVIMA POTREBNIM ZA PROVOĐENJE ZAKONA TE O NAČINU OSIGURAVANJA TIH SREDSTAVA

Za provedbu ovoga Zakona nisu potrebna dodatna financijska sredstva iz državnog proračuna Republike Hrvatske.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA U KONAČNOM PRIJEDLOGU (II. ČITANJE) U ODNOSU NA RJEŠENJA U PRIJEDLOGU ZAKONA (I. ČITANJE)

Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (u daljnjem tekstu: Prijedlog zakona) raspravljen je na 26. sjednici Hrvatskog sabora zaključkom, Klasa: 550-01/02-01/03, Ur.broj:61-02-02 od 13. studenoga 2002. godine.

Svi prijedlozi, primjedbe i mišljenja upućeni predlagatelju radi pripreme Konačnog prijedloga zakona razmotreni su i u najvećoj mjeri uzeti u obzir kod njegove izrade.

Člankom 40. Konačnog prijedloga zakona, u skladu s primjedbama, poboljšane su odredbe o osnivanju Zavoda vezano za sredstva za početak rada Zavoda i način njihova pribavljanja, način raspolaganja s dobiti, način pokrivanja gubitaka, te ograničenja u pogledu stjecanja, opterećenja te otuđivanja nekretnina i druge imovine Zavoda, kao i način davanja suglasnosti na statut Zavoda. Također je izrijeком propisano koji se poslovi Zavoda obavljaju kao javna služba na temelju javnih ovlasti.

Nadalje, uvažena je i primjedba da se Zakonom propiše da se na radnike Zavoda primjenjuju opći propisi o radu, odnosno Zakon o plaćama u javnim službama.

Uređeno je da bi stručne poslove Zavoda obavljali savjetnici i viši savjetnici, a stručni uvjeti za njihov izbor su jasnije definirani.

U prijelaznim odredbama uređeno je da će Zavod preuzeti dio poslova Ministarstva rada i socijalne skrbi, a da će temeljem sporazuma sklopljenim s Ministarstvom rada i socijalne skrbi preuzet odgovarajući broj službenika i namještenika koji će se u skladu s pravilnikom o unutarnjem redu Zavoda rasporediti u Zavodu na određena radna mjesta. Stoga će službenike i namještenike koji ne budu ispunjavali utvrđene uvjete po navedenom pravilniku Ministarstvo rada i socijalne skrbi rasporediti u skladu sa zakonom. Na ovaj način otklonjene su mogućnosti da Zavod preuzme višak radnika iz Ministarstva.

Također je uvažena primjedba da se postupak i kriteriji ocjenjivanja stručnih radnika, kao i uvjeti i način stjecanja zvanja mentora i savjetnika propiše podzakonskim aktom, kao što je uređeno člankom 65. Konačnog prijedloga zakona.

Člankom 73. i 81. Konačnog prijedloga zakona precizirane su odredbe o inspekciji kojima bi se omogućio bolji nadzor u domovima koji rade bez odobrenja kao i u udomiteljskim obiteljima.

Člankom 17. Konačnog prijedloga zakona na drukčiji je način regulirano stjecanje prava na podmirenje troškova ogrjeva. Naime, prihvaćena je primjedba da decentralizaciju nadležnosti treba pratiti i fiskalna decentralizacija, prijenos fiskalnih prihoda. Prema Prijedlogu zakona pomoć za podmirenje troškova ogrjeva decentralizirala bi se na jedinice lokalne samouprave, a jedinica područne (regionalne) samouprave odlučivala bi o uvjetima, opsegu i visini ove pomoći. Uvažavajući navedenu primjedbu Konačnim prijedlogom zakona regulirano je da se ova pomoć ostvaruje putem jedinica lokalne samouprave, jer one imaju najbolji uvid u potrebe troškova stanovanja, uključuje sve vrste grijanja, propisani su uvjeti za stjecanje ove pomoći kao i njezin opseg, a sredstva za ovu namjenu bi i nadalje osiguravala jedinica područne (regionalne) samouprave, s time da bi nedostatna sredstva do propisanih minimalnih standarda povlačila iz fonda izravnjanja. Jedinica područne (regionalne)

samouprave može, ovisno o svojim prihodima, osigurati i veći opseg, odnosno visinu ove pomoći.

U članku 30. Konačnog prijedloga zakona preciznije se definiraju uvjeti pod kojima dom socijalne skrbi može provoditi programe predškolskog odgoja, te osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje. Također se uvodi nadležnost ministra prosvjete, odnosno županijskog ureda i gradskog ureda Grada Zagreba nadležnog za poslove odgoja i naobrazbe za izdavanje rješenja o ispunjenosti uvjeta za provođenje navedenih programa, te inspekcijski nadzor domova socijalne skrbi u dijelu provođenja tih programa.

Člankom 21. Konačnog prijedloga zakona, sukladno primjedbi, uvodi se i gluho-slijepim osobama mogućnost ostvarivanja doplatka za pomoć i njegu neovisno o prihodu.

Člankom 34. i 42. Konačnog prijedloga zakona termin "palijativna skrb" zamijenjen je riječima "dugotrajna zdravstvena zaštita i njega". Predlagatelj je prihvatio mišljenje stručnjaka da palijativna skrb nije isto što i dugotrajna zdravstvena zaštita i njega. Naime, u fazi dugotrajne zdravstvene zaštite i njege može biti i elemenata palijativne skrbi, a palijativna je skrb simptomatsko liječenje osobe i odnosi se isključivo na terminalnu fazu života.

Također je propisano da uvjete glede opreme, prostora i stručnih radnika u domu za odrasle osobe koji pruža navedenu zdravstvenu zaštitu, propisuje ministar nadležan za poslove socijalne skrbi uz suglasnost ministra zdravstva.

Člankom 31. Konačnog prijedloga zakona poboljšana je definicija organiziranog stanovanja, odnosno precizirano je da ovaj oblik skrbi izvan vlastite obitelji uključuje stanovanje jedne ili više osoba uz organiziranu pomoć stručne ili druge osobe u stanu ili izvan njega.

Člankom 46. Konačnog prijedloga zakona na drukčiji je način uređeno obavljanje skrbi izvan vlastite obitelji (smještaj, boravak, organizirano stanovanje) u sklopu vjerskih zajednica i udruga kojima je cilj djelovanja zbrinjavanje osoba u socijalno-zaštitnoj potrebi, što je također u skladu sa započetim reformama socijalne skrbi i potrebi jače suradnje sa civilnim sektorom.

Naime, praksa je pokazala da veći broj udruga kojima je jedan od osnovnih ciljeva zbrinjavanje socijalno osjetljivih skupina želi pružati razne oblike skrbi izvan vlastite obitelji unutar udruge, bez obveze osnivanja ustanove, budući da im je to jednostavniji i racionalniji način obavljanja djelatnosti. Isto se odnosi i na vjerske zajednice. Druge pravne osobe u pravilu se osnivaju radi obavljanja gospodarske ili neke djelatnosti koja nema dodirnih točaka sa socijalnom skrbi, te se na njih i nadalje odnosi ograničenje da mogu skrb izvan vlastite obitelji obavljati samo do 20 korisnika, odnosno za veći broj korisnika mogu osnovati ustanovu.

Radi poboljšanja teksta Konačnog prijedloga zakona predlagatelj je i samoinicijativno učinio neka poboljšanja u zakonskom tekstu.

Člankom 12. i 13. Konačnog prijedloga zakona pojednostavljen je postupak ostvarivanja prava na pomoć za uzdržavanje radno sposobnim nezaposlenim osobama, koje se zbog godina života ili drugih okolnosti ubrajaju u teže zapošljive skupine. Naime, navedene osobe nemaju obvezu prijavljivanja nadležnoj službi za zapošljavanje.

Člancima 43., 46., 75. i 83. Konačnog prijedloga zakona na drukčiji način se utvrđuje mreža domova socijalne skrbi, odnosno drugih pravnih ili fizičkih osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi, što je sukladno tekućem procesu reforme socijalne skrbi i potrebi jače suradnje sa civilnim sektorom, te davanju mogućnosti većem broju subjekata osnivanja domova socijalne skrbi, odnosno obavljanja djelatnosti socijalne skrbi bez obveze osnivanja doma. Mreža domova socijalne skrbi popunjavala bi se temeljem javnog natječaja, kao i sklapanje ugovora o međusobnim odnosima između Zavoda i tih subjekata. U prijelaznim odredbama propisano je da bi se javni natječaj za popunjavanje mreže provodio i za domove socijalne skrbi kojih osnivač nije Republika Hrvatska, kao i za druge pravne i fizičke osobe koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi, a s kojima je Ministarstvo rada i socijalne skrbi sklopilo ugovor o međusobnim odnosima do dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Domovi socijalne skrbi mogli bi se osnivati iako nisu uključeni u mrežu i u tom slučaju osnivači nisu dužni pribaviti odobrenje za osnivanje doma već samo ocjenu sukladnosti akta o osnivanju sa zakonom i rješenje o ispunjenosti propisanih uvjeta za početak rada.

VI. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA KOJI SU BILI DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA A KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO

Većina primjedbi i prijedloga iznesenih na raspravi u Hrvatskom saboru su prihvaćene.

Jedan dio primjedbi na Prijedlog zakona koje su proizašle iz rasprave u Hrvatskom saboru nisu prihvaćene, pa stoga nisu ugrađene u Konačni prijedloga zakona.

Predloženo je da se spajanjem stručnjaka iz Državnog zavoda za zaštitu obitelji, mladeži i materinstva i Ministarstva rada i socijalne skrbi osnuje Zavod za socijalnu politiku. Konačnim prijedlogom zakona se podrazumijeva da bi se i nadalje u Ministarstvu rada i socijalne skrbi obavljalo klasične poslove državne uprave koji se odnose na predlaganje politike, strategija i propisa kojima se uređuje socijalna skrb, tj. poslovi na razini odlučivanja. Zavod bi obavljao stručne i nadzorne poslove i bio usmjeren isključivo na razinu upravljanja

provedbom sustava socijalne skrbi i socijalnog rada. Državni zavod za zaštitu obitelji, materinstva i mladeži, kao državna upravna organizacija, bi imao, odnosno zadržao, ingerencije kroz više sustava koji provode pojedina područja socijalne politike.

Stajalište predlagatelja je - nasuprot primjedbi - da se osnivanjem Zavoda ne javlja paralelizam u djelovanju socijalne skrbi i ne zahtijevaju nova proračunska davanja.

Osnivanje i početak rada Zavoda nije u suprotnosti s reformom sustava državne uprave, dapače sukladno je toj reformi i razdvajanju stručnih od administrativno-upravnih poslova.

Predloženo je preispitati rješenje prema kojemu ravnatelj Zavoda donosi akte, posebno u vezi s projektima koji bi se financirali sredstvima državnog proračuna.

Ravnatelj Zavoda može donositi odluke vezano za sadržaj programa stručnog usavršavanja, kriterije i postupak izbora projekata koji će se financirati iz državnog proračuna, ali uz prethodnu suglasnost upravnog vijeća Zavoda.

Naglašena je potreba dorađivanja pojedinih rješenja, odnosno pojmova obitelj i samac.

Određenje ovih pojmova definirano je sukladno posebnostima odredbi Zakona o socijalnoj skrbi, koje se zasnivaju na načelima obiteljske solidarnosti i supsidijarnosti (da je svatko dužan svojim radom osigurati osnovna sredstva za život), čime se njihova dodatna dorada ocjenjuje nepotrebnom.

Djelomično je uvaženo da se umjesto doma socijalne skrbi za odrasle osobe kojima je potrebna dugotrajna zdravstvena njega, odnosno stacionarna skrb uvede naziv dom socijalne i zdravstvene skrbi.

Naime, dopunom članka 93. Zakona o socijalnoj skrbi uvodi se mogućnost osnivanja doma za odrasle osobe u kojem bi se zbrinjavale osobe kojima je potrebna dugotrajna zdravstvena zaštita i njega, odnosno stacionarna skrb, a podzakonskim aktom ministar rada i socijalne skrbi uz suglasnost ministra zdravstva detaljnije će regulirati vrstu i opseg zdravstvene zaštite u ovim domovima, uvjete glede prostora, opreme i kadra takve vrste doma kao i način plaćanja troškova zdravstvene zaštite i njege koja će se provoditi u ovim domovima.

Tražilo se razmatranje mogućnosti ostvarivanja doplatka za pomoć i njegu u punom iznosu slijepim osobama i prava na osobnu invalidninu za oslijepjele prije 18. godine.

Doplatka za pomoć i njegu u punom iznosu ili osobnu invalidninu, slijepe osobe mogu ostvariti i po važećim propisima ako nisu osposobljene za samostalan život i rad. Ovim izmjenama predlaže se da slijepe osobe, iako su osposobljene za samostalan život i rad (mogu

privređivati), neovisno o ostvarenom prihodu u obitelji mogu ostvariti doplatu za pomoć i njegu u smanjenom iznosu. Osim slijepih osoba ovu pomoć pod navedenim uvjetima ostvarivale bi i gluhe i gluho-slijepe osobe.

Prijedlog da radno sposobne osobe ne ostvaruju socijalnu pomoć već da im država omogući da visinu pomoći zarade javnim radovima, Konačnim prijedlogom zakona je djelomice uvažen. Naime, osoba koja je prijavljena Hrvatskom zavodu za zapošljavanje, a odbije i privremenu mogućnost zapošljavanja, briše se iz evidencije nezaposlenih i time prestaje ispunjavati uvjet za ostvarivanje socijalne pomoći. Mogućnost uvođenja rada za opće dobro, na način da radno-sposobne osobe koje su korisnici socijalne pomoći obavljaju poslove u svojoj sredini je institut o kojem se obavljaju stručne konzultacije i jedno je od potencijalnih rješenja u daljnjem procesu reforme socijalne skrbi.

Istaknuta je primjedba da se onemogućuje ostvarivanje pomoći za uzdržavanje samcu ili obitelji koja posjeduje registrirano osobno vozilo, osim izuzetka, te da nisu razrađeni mehanizmi kako će se tretirati slučajevi kada nije moguće prodati dio stana, nekretninu, ili zbog starosti osobno vozilo, kao i da nije iznesena ušteda koja bi se ovom odredbom članka ostvarila. Primjedba nije osnovana s obzirom da se samcu ili obitelji, koji ima u vlasništvu osobno vozilo, te stan ili dio kuće koji ne služi podmirenju osnovnih stambenih potreba ili drugu nekretninu koju ne može prodati ili opteretiti, može priznati pravo na pomoć za uzdržavanje u obliku zajma pod povoljnim uvjetima otplate kako je to već propisano člankom 27. Zakona o socijalnoj skrbi i člankom 2. - 9. Pravilnika o odobravanju pomoći za uzdržavanje u obliku zajma, mjerila i obilježja stana potrebnog za zadovoljavanje osnovnih stambenih potreba samca ili obitelji i o odobravanju pomoći iz socijalne skrbi ("Narodne novine", br. 29/98 i 30/99).

Nije iskazana ušteda s obzirom da ključni cilj primjene ove odredbe nije ušteda, već stvaranje pretpostavki koje će pripomoći da sredstva namijenjena socijalnim intervencijama dobiju uistinu socijalno ugrožene osobe i da se izbjegne neopravdano ostvarivanje socijalnih primanja.

Glede prijedloga da se utvrdi postojanje državnih nagrada i u drugim djelatnostima utvrđeno je da se one tradicionalno dodjeljuju u djelatnostima kulture, znanosti i prosvjete.

Uz prijedlog da se odredi radna obveza radno sposobnim osobama i osobama koje civilno služe vojni rok, za istaknuti je da je civilno služenje vojne obveze regulirano posebnim propisima.

TEKST ODREDBI ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI KOJE SE MIJENJAJU I DOPUNJUJU

Članak 2.

(1) Pojedini izrazi upotrijebljeni u ovom Zakonu imaju ovo značenje:

1. Samac je osoba koja nema obitelji ili živi bez članova svoje obitelji.
2. Obitelj čine bračni drugovi, djeca i drugi srodnici koji zajedno žive.
3. Mlađa punoljetna osoba je osoba koja je navršila 21. godinu.
4. Samohranim roditeljem smatra se roditelj koji nije u braku i ne živi u izvanbračnoj zajednici, a sam skrbi za svoju djecu.
5. Udomiteljstvo je oblik skrbi izvan vlastite obitelji kojim se korisniku osigurava stanovanje, prehrana, čuvanje, odgoj, briga o zdravlju i obrazovanju i njegove druge potrebe.
6. Korisnik je osoba koja ostvaruje prava iz socijalne skrbi.

(2) Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na bračnu zajednicu primjenjuju se i na izvanbračnu zajednicu.

Članak 4.

(1) Svatko je dužan brinuti se za zadovoljavanje svojih životnih potreba i potreba osoba koje je po zakonu ili po drugoj pravnoj osnovi dužan uzdržavati.

(2) Svatko je svojim radom, prihodima i imovinom dužan pridonositi sprječavanju, otklanjanju ili ublažavanju vlastite socijalne ugroženosti, kao i socijalne ugroženosti članova svoje obitelji, posebice djece i drugih članova obitelji koje se ne mogu sami o sebi brinuti.

Članak 5.

(1) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi i jedinice područne (regionalne) samouprave ustrojavaju i usklađuju djelatnost socijalne skrbi.

(2) Obavljanje djelatnosti socijalne skrbi nadzire ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi.

(3) Sredstva za obavljanje djelatnosti i ostvarivanje prava socijalne skrbi utvrđenih ovim Zakonom osigurava Republika Hrvatska i jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom.

Članak 9.

(1) Vjerska zajednica, trgovačko društvo, udruga i druga domaća i strana pravna i fizička osoba mogu sredstvima koja osiguraju za tu namjenu pružati novčanu i drugu pomoć osobama za koje ocjenjuju da im je pomoć potrebna te obavljati djelatnost socijalne skrbi prema ovome Zakonu.

(2) U svrhu iz stavka 1. ovoga članka mogu se osnivati zaklade i fundacije.

Članak 10.

(1) Korisnik socijalne skrbi je samac ili obitelj koji nemaju dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba, a nisu u mogućnosti ostvariti ih svojim radom ili prihodom od imovine ili iz drugih izvora.

(2) Korisnik socijalne skrbi je i:

1. tjelesno ili mentalno oštećeno ili psihički bolesno dijete te dijete prema kojem je ili bi trebala biti primijenjena mjera obiteljsko ili kaznenopravne zaštite,

2. tjelesno ili mentalno oštećena ili bolesna odrasla osoba, starija, nemoćna i druga osoba koja zbog trajnih promjena u zdravstvenom stanju ne može udovoljiti osnovnim životnim potrebama;

3. druga osoba koja je u nevolji zbog poremećenih odnosa u obitelji, ovisnosti o alkoholu, drogama ili drugim opojnim sredstvima ili zbog drugih oblika društveno neprihvatljivog ponašanja i drugih uzroka.

(3) Korisnik socijalne skrbi iz stavka 2. ovoga članka može biti samac, član obitelji ili obitelj u cjelini.

Članak 16.

(1) Osnovicu na temelju koje se utvrđuje visina pomoći za uzdržavanje određuje Vlada Republike Hrvatske.

(2) Visina pomoći za uzdržavanje utvrđuje se u postotku od osnovice iz stavka 1. ovoga članka i iznosi za:

1. samca	100% osnovice,
2. obitelj za:	
- odraslu osobu	80% osnovice,
- dijete do 7 godina	80% osnovice,
- dijete od 7 do 15 godina	90% osnovice,
- dijete od 15 do 18 godina	100% osnovice.

(3) Iznosi utvrđeni prema stavku 2. ovoga članka povećavaju se ako je korisnik:

- potpuno radno nesposobna odrasla osoba koja živi sama za 50% osnovice,
- potpuno radno nesposobna odrasla osoba koja živi u obitelji za 30% osnovice,
- trudnica nakon 12 tjedana trudnoće i roditelja do 2 mjeseca nakon poroda za 50% osnovice,
- dijete samohranog roditelja za 25% osnovice.

(4) Visina pomoći za uzdržavanje za korisnika koji ostvaruje doplatka za djecu može iznositi uračunavajući i iznos toga doplatka u postotku od osnovice iz stavka 1. ovoga članka najviše za:

- obitelj do šest članova 800% osnovice,
- obitelj od sedam do devet članova 1000% osnovice,
- obitelj od deset i više članova 1200% osnovice,

(5) Kao iznos doplatka za djecu iz stavka 4. ovoga članka povećavaju se i za iznose za koje je uvećan doplatka za djecu u postocima utvrđenim propisima o doplatku za djecu i za sveukupan iznos doplatka utvrđenog za djecu s težim oštećenjima zdravlja.

Članak 19.

Ako samac ili obitelj u vrijeme donošenja prvostupanjske odluke o ostvarivanju prava na pomoć za uzdržavanje ostvaruje za 10% viši ili niži mjesečni prihod od iznosa utvrđenog prema članku 18. ovoga Zakona, visina pomoći izračunava se na temelju tog prihoda.

Članak 20.

(1) Prihodima u smislu članaka 18. i 19. ovoga Zakona smatraju se sva financijska i materijalna sredstva koja samac ili obitelj ostvari po osnovi rada, mirovine, prihoda od imovine ili na drugi način.

(2) U prihode iz stavka 1. ovoga članka ne uračunava se pomoć za podmirenje troškova stanovanja, novčana naknada za tjelesno oštećenje, doplatka za pomoć i njegu, ortopedski dodatak, osobna invalidnina, doplatka za djecu, a iznos prihoda umanjuje se za iznos koji na temelju propisa o obiteljskim odnosima član obitelji plaća za uzdržavanje osobe koja nije član te obitelji.

Članak 21.

Pravo na pomoć za uzdržavanje nema samac niti član obitelji koji:

- može sam sebe uzdržavati,
- ne želi tražiti uzdržavanje od osobe koja ga je dužna uzdržavati na temelju propisa o obiteljskim odnosima, osim ako centar za socijalnu skrb utvrdi da zakonski obveznik uzdržavanja nije u mogućnosti davati uzdržavanje,
- ne želi ostvariti uzdržavanje na temelju sklopljenog ugovora o doživotnom uzdržavanju, a nije pokrenuo postupak za raskid tog ugovora,
- može osigurati uzdržavanje po drugoj osnovi.

Članak 23.

Smatra se da u smislu članka 21. ovoga Zakona osoba može sama sebe uzdržavati ako je uredno prijavljena kod službe za zapošljavanje te odbije ponuđeno zaposlenje neovisno o stručnoj spremi, odnosno ako ima prilike makar privremenim, sezonskim, povremenim i sličnim poslovima ostvariti sredstva za podmirenje osnovnih životnih potreba ili ostvariti druge prihode.

Članak 24.

Odredbe iz članka 23. ovoga Zakona ne odnose se na:

- potpuno radno nesposobnu osobu,
- dijete od 15. do navršene 18. godine života, odnosno do završetka redovnog školovanja,
- trudnicu nakon 12 tjedana trudnoće i rodilju do dva mjeseca nakon poroda, te roditelja koji čuva i odgaja dijete do godinu dana života, blizance do tri godine života ili troje i više djece do 10 godina života, ili teže tjelesno ili mentalno oštećeno ili psihički bolesno dijete pod roditeljskom skrbi.

Članak 31.

(1) Samac ili odrasla osoba koja predstavlja obitelj, a ostvaruje pomoć za uzdržavanje dužan je u roku od osam dana prijaviti centru za socijalnu skrb svaku promjenu koja utječe na ostvarivanje ili na visinu pomoći za uzdržavanje, a korisnik pomoći za uzdržavanje koji ostvaruje prihod dužan je svaki mjesec dostaviti dokaze o visini ostvarenog prihoda.

(2) Centar za socijalnu skrb donijet će, na osnovi prijave korisnika pomoći za uzdržavanje ili na osnovi podataka prikupljenih po službenoj dužnosti, novu odluku ako to zahtijevaju promijenjene okolnosti o kojima ovisi ostvarivanje i visina pomoći za uzdržavanje.

(3) Ako je utvrđena nova osnovica iz članka 16. ovoga Zakona o promjeni iznosa pomoći, korisnik se izvješćuje putem isplatnice, a rješenjem ako korisnik to traži.

Članak 32.

Pomoć za uzdržavanje neće se isplaćivati samcu ili članu obitelji koji se nalazi na vojnoj obvezi, na izdržavanju kazne zatvora duljem od 30 dana, na bolničkom liječenju duljem od 2 mjeseca, osobi koja je smještena u udomiteljsku obitelj ili u dom socijalne skrbi kao i osobi kojoj je u svezi sa školovanjem u cijelosti osigurano besplatno stanovanje, prehrana, odjeća, obuća i drugo.

Članak 33.

Centar za socijalnu skrb donijet će rješenje kojim se ukida pravo na pomoć za uzdržavanje samcu ili obitelji ako praćenjem materijalnih i drugih socijalnih prilika ocijeni da su te prilike znatno povoljnije od onih koje se mogu osigurati sredstvima predviđenim u članku 16. ovoga Zakona.

Članak 37.

Pomoć za podmirenje troškova stanovanja nema samac ni obitelj, ako samac ili član obitelji ima u vlasništvu ili suvlasništvu kuću ili stan koji mu ne služi za podmirenje osnovnih stambenih potreba ili kuću za odmor.

Članak 38.

(1) Pomoć za podmirenje troškova stanovanja odobrava se, mjesečno, do iznosa polovice sredstava potrebnih za uzdržavanje samca ili obitelji utvrđenih prema članku 16. stavku 2. i 3. ovoga Zakona.

(2) Pravo iz stavka 1. ovoga članka može se odobriti i do iznosa sredstava iz članka 16. ovoga Zakona ako se po ocjeni centra za socijalnu skrb samo na taj način može izbjeći odvajanje djece od roditelja.

(3) Pomoć za podmirenje troškova stanovanja može se odobriti u novcu izravno korisniku ili na način da nadležno tijelo djelomično ili u cijelosti plati račun izravno ovlaštenoj pravnoj ili fizičkoj osobi koja je izvršila uslugu.

Članak 40.

Jednokratna pomoć može se odobriti samcu ili obitelji koji, zbog trenutačnih okolnosti (npr. rođenja djeteta, bolesti ili smrti člana obitelji, elementarnih nepogoda ili drugih nevolja), prema ocjeni centra za socijalnu skrb, nisu u mogućnosti djelomično ili u cijelosti zadovoljiti osnovne životne potrebe.

Članak 42.

(1) Jednokratna pomoć može se odobriti do iznosa koji podmiruje potrebu.

(2) Ako za podmirenje potrebe iz stavka 1. ovoga članka treba osigurati iznos veći od trostrukog iznosa osnovice iz članka 16. stavka 1. ovoga Zakona, centar za socijalnu skrb dužan je pribaviti prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.

Članak 43.

(1) Doplatak za pomoć i njegu može se odobriti osobi:

- kojoj je zbog tjelesnog ili mentalnog oštećenja ili trajnih promjena u zdravstvenom stanju ili zbog starosti prijeko potrebna stalna pomoć i njega druge osobe, jer sama ne može udovoljavati osnovnim životnim potrebama,

- ako doplatak za pomoć i njegu ne može ostvariti po drugoj osnovi,

- ako prihod po članu obitelji ne prelazi iznos od 200% osnovice iz članka 16. stavka 1. ovoga Zakona, odnosno ako prihod samca ne prelazi iznos od 250% osnovice iz članka 16. stavka 1. ovoga Zakona u prethodna tri mjeseca prije mjeseca u kojem je podnesen zahtjev, odnosno pokrenut postupak po službenoj dužnosti.

(2) Doplatak za tuđu pomoć i njegu, pod uvjetima iz stavka 1. ovoga članka odobrit će se i osobi kojoj je zbog privremenih promjena u zdravstvenom stanju ili tjelesnog oštećenja, prijeko potrebna stalna pomoć i njega druge osobe.

Članak 44.

Iznimno od članka 43. ovoga Zakona osoba potpuno lišena poslovne sposobnosti ili teže tjelesno ili mentalno oštećena osoba ima pravo na doplatak za pomoć i njegu iako je prihod po članu obitelji odnosno prihod samca veći od prihoda utvrđenog u članku 43. ovoga Zakona.

Članak 48.

Osoba kojoj je osiguran stalni ili tjedni smještaj ne može ostvariti pravo na doplatak za pomoć i njegu.

Članak 49.

Osoba čiji je roditelj ostvario pravo na rad s polovicom punog radnog vremena po posebnim propisima može ostvariti pravo na doplatak za pomoć i njegu u smanjenom iznosu.

Članak 53.

(1) Pravo na pomoć i njegu u kući nema dijete čiji roditelj koristi pravo na skraćeno radno vrijeme za njegu tog djeteta, a dijete koristi poludnevni smještaj u predškolskoj, školskoj ili zdravstvenoj ustanovi ili domu socijalne skrbi.

(2) Pravo na pomoć i njegu u kući nema dijete čiji roditelj koristi porodni dopust ili dopust do sedme godine života djeteta radi njege teže tjelesno ili mentalno oštećenog djeteta.

Članak 55.

Pravo na osobnu invalidninu ima teže tjelesno ili mentalno oštećena osoba ili osoba s trajnim promjenama u zdravstvenom stanju, a čije je oštećenje ili bolest nastalo prije navršene 18. godine života, ako osobnu invalidninu ne ostvaruje po drugoj osnovi.

Članak 56.

(1) Osobna invalidnina iznosi mjesečno 250% osnovice iz članka 16. stavka 1. ovoga Zakona za osobu koja nema vlastitog prihoda.

(2) Ako korisnik ostvaruje prihod po bilo kojoj osnovi, osobna invalidnina utvrđuje se kao razlika između iznosa iz stavka 1. ovoga članka i prosječnog prihoda ostvarenog u prethodna tri mjeseca prije podnošenja zahtjeva.

(3) U prihod iz stavka 2. ovoga članka ne uračunava se pomoć za uzdržavanje ostvarena na temelju ovoga Zakona.

Članak 58.

(1) Ako roditelji osobe koja ostvaruje pravo na osobnu invalidninu koriste: porodni dopust, dopust do sedme godine djetetova života po posebnim propisima, pravo na rad s polovicom punog radnog vremena radi njege teže tjelesno ili mentalno oštećenoga djeteta, a dijete dnevno boravi u predškolskoj, školskoj ili zdravstvenoj ustanovi ili domu

socijalne skrbi, osobna se invalidnina isplaćuje u iznosu od 125% osnovice iz članka 16. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Ako osoba iz članka 55. ovoga Zakona koristi stalni ili tjedni smještaj izvan vlastite obitelji ne može ostvariti pravo na osobnu invalidninu.

Članak 62.

Socijalna skrb izvan vlastite obitelji ostvaruje se kao:

- stalan smještaj,
- tjedni smještaj,
- privremeni smještaj,
- cjelodnevni boravak i
- poludnevni boravak.

Članak 64.

U sklopu tjelesnog smještaja osigurava se tijekom radnih dana zadovoljavanje životnih potreba kao što su: stanovanje, prehrana, održavanje osobne higijene, briga o zdravlju, čuvanje, odgoj i obrazovanje, njega, radne aktivnosti, psihosocijalna rehabilitacija, korištenje slobodnog vremena i organiziranje prijevoza.

Članak 66.

U sklopu doma socijalne skrbi može se organizirati i djelatnost školstva po posebnim uvjetima i programu koji propisuje ministarstvo nadležno za poslove prosvjete i športa.

Članak 68.

(1) Skrb izvan vlastite obitelji osigurava se djeci bez roditelja, djeci koju roditelji zanemaruju ili zlorabe svoje roditeljske dužnosti, te djeci i mlađim punoljetnicima s poremećajima u ponašanju.

(2) Ako to interesi djeteta zahtijevaju, skrb izvan vlastite obitelji osigurava se djetetu čiji roditelji zbog bolesti, neriješenog stambenog pitanja ili drugih životnih nedaća nisu u mogućnosti privremeno brinuti o djetetu.

Članak 70.

Skrb izvan vlastite obitelji osigurava se tjelesno i mentalno oštećenoj osobi kad je to najsvrhovitije radi njihova čuvanja i odgoja, školovanja, osposobljavanja ili psihosocijalne

rehabilitacije (poticanja grafo-motorike, poticanja perceptivno-motoričke sposobnosti, poticanja kognitivnog razvoja, stimulacije ostatka vida, kretanja u prostoru, auditivnog treninga, služenja Brajevim pismom, neverbalne komunikacije i razvoja aktivnosti samoposluživanja), i to u obliku i na način koji odgovara njihovoj dobi, vrsti i stupnju njihova tjelesnog i mentalnog oštećenja.

Članak 72.

(1) Skrb izvan vlastite obitelji osigurava se odrasloj i starijoj osobi kojoj je zbog trajnih promjena u zdravstvenom stanju i nemoći prijeko potrebna stalna pomoć i njega druge osobe.

(2) Skrb izvan vlastite obitelji iz stavka 1. ovoga članka neće se osigurati osobi kojoj pomoć i njegu mogu pružiti članovi obitelji ili se pomoć i njega može osigurati na drugi način.

(3) Skrb izvan vlastite obitelji osigurat će se osobi nesposobnoj za rad koja se nalazi u posebno teškim životnim prilikama koje se ne mogu otkloniti primjenom drugih prava iz socijalne skrbi ili na drugi način.

Članak 73.

Centar za socijalnu skrb odlučuje o izboru doma socijalne skrbi, odnosno podružnice doma za stalni smještaj osobe iz članka 72. ovoga Zakona ovisno o psihičkim i tjelesnim sposobnostima korisnika, njegovim materijalnim mogućnostima, kulturnim navikama, prirodnom okruženju i drugim prilikama u kojima je korisnik živio prije smještaja, popunjenosti doma socijalne skrbi i vrstama usluga koje on pruža.

Članak 75.

(1) Korisnici iz članaka 68. do 72. ovoga Zakona ostvaruju skrb izvan vlastite obitelji na temelju rješenja centra za socijalnu skrb, osim u hitnim slučajevima.

(2) Ako je korisnik iz stavka 1. ovoga članka smješten zbog hitnosti, centar za socijalnu skrb dužan je donijeti rješenje o smještaju u roku 8 dana.

(3) Odrasla osoba iz članaka 70. do 72. ovoga Zakona ostvaruje smještaj u dom čiji osnivač nije Republika Hrvatska na temelju ugovora o smještaju.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka odrasla osoba iz članka 72. ovoga Zakona može se smjestiti u dom socijalne skrbi čiji osnivač nije Republika Hrvatska i rješenjem centra za socijalnu skrb pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom.

Članak 78.

Centar za socijalnu skrb može odobriti: pomoć u prehrani, pomoć za odjeću i obuću, pomoć za osobne potrebe korisnika stalnog smještaja, podmirenje pogrebnih troškova, podmirenje troškova ogrjeva, a pod uvjetom i na način uređen propisom ministra nadležnog za poslove socijalne skrbi.

Članak 79.

Ustanove socijalne skrbi su:

1. centar za socijalnu skrb
2. dom socijalne skrbi
3. centar za pomoć i njegu

Članak 85.

(1) Centar za socijalnu skrb vodi ravnatelj.

(2) Ravnatelj ima ovlasti određene zakonom, rješenjem o osnivanju odnosno statutom centra.

(3) Ravnatelja centra za socijalnu skrb imenuje upravno vijeće na temelju javnog natječaja.

(4) Za ravnatelja centra za socijalnu skrb može biti imenovan hrvatski državljanin koji ima visoku stručnu spremu, najmanje pet godina radnog iskustva na stručnim poslovima u djelatnosti socijalne skrbi i položen stručni ispit.

(5) Mandat ravnatelja centra za socijalnu skrb traje četiri godine, a ista osoba može se ponovno imenovati za ravnatelja.

(6) Ravnatelja centra za socijalnu skrb razrješuje upravno vijeće centra za socijalnu skrb pod uvjetima i na način utvrđenim Zakonom o ustanovama, te ako je:

- pravomoćno osuđen za kazneno djelo protiv života i tijela, protiv slobode i prava čovjeka i građanina, protiv dostojanstva osobe i morala, protiv braka, obitelji i mladeži, protiv službene dužnosti i javnih ovlasti, te za kaznena djela protiv Republike Hrvatske;
- na bilo koji način onemogućavao ostvarivanje prava iz djelokruga centra za socijalnu skrb.

Članak 93.

(1) Dom socijalne skrbi je javna ustanova, a osniva se za obavljanje skrbi izvan vlastite obitelji, i to kao:

a) dom za djecu i mlađe punoljetne osobe (za djecu bez roditelja ili koje roditelji zanemaruju ili zlorabe svoje roditeljske dužnosti, ili je to iz drugih razloga u interesu djeteta ili mlađe punoljetne osobe, za djecu s poremećajima u ponašanju, tjelesno, mentalno ili višestruko oštećenu ili psihički bolesnu djecu, te djecu ovisnike o drogama ili drugim opojnim sredstvima),

b) dom za odrasle osobe (za tjelesno, mentalno ili višestruko oštećene ili psihički bolesne odrasle osobe, ovisnike o alkoholu, drogama ili drugim opojnim sredstvima, te starije i nemoćne osobe),

c) dom za djecu i odrasle - žrtve obiteljskog nasilja.

(2) Vrstu doma za djecu i doma za odrasle osobe, njihovu djelatnost, kao i uvjete glede prostora, opreme, stručnih i drugih djelatnika doma propisat će ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

Članak 94.

(1) Dom za djecu iz članka 93. stavka 1. točke a), dom za odrasle osobe (za tjelesno, mentalno ili višestruko oštećene ili psihički bolesne odrasle osobe, ovisnike o alkoholu, drogama ili drugim opojnim sredstvima) i dom za djecu i odrasle - žrtve obiteljskog nasilja osniva se u skladu s potrebama koje za određeno područje utvrdi ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi.

(2) Dom za odrasle osobe (za starije i nemoćne osobe) osniva se u skladu s potrebama koje utvrdi ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi uz prethodno mišljenje jedinice područne (regionalne) samouprave za svoje područje.

Članak 96.

(1) Jedinica lokalne samouprave te vjerska zajednica, trgovačko društvo, udruga i druga domaća i strana pravna i fizička osoba može osnovati dom socijalne skrbi pod uvjetima i na način predviđen Zakonom o ustanovama i ovim Zakonom.

(2) Jedinica područne (regionalne) samouprave može osnovati dom socijalne skrbi iz članka 94. stavka 1. ovoga Zakona, pod uvjetima i na način propisan Zakonom o ustanovama i ovim Zakonom.

(3) Osobe iz stavka 1. i 2. ovoga članka dužne su prije osnivanja doma socijalne skrbi iz članka 94. stavka 1. ovoga Zakona zatražiti odobrenje ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi, a osobe iz stavka 1. ovoga članka za osnivanje doma socijalne skrbi iz članka 94. stavka 2. ovoga Zakona od nadležne jedinice područne (regionalne) samouprave.

(4) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi može na temelju javnog natječaja dati koncesiju osobama iz stavka 1. i 2. ovoga članka da djelatnost obavljaju u objektu u vlasništvu Republike Hrvatske.

Članak 97.

(1) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi na zahtjev osnivača doma socijalne skrbi rješenjem utvrđuje da je odluka o osnivanju doma socijalne skrbi u skladu sa Zakonom o ustanovama i ovim Zakonom.

(2) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi na zahtjev doma socijalne skrbi iz članka 94. stavka 1. ovoga Zakona, a jedinica područne (regionalne) samouprave na zahtjev doma socijalne skrbi iz članka 94. stavka 2. ovoga Zakona, rješenjem utvrđuju da su ispunjeni uvjeti glede prostora, opreme, stručnih i drugih djelatnika, zdravstveni i ekološki uvjeti, te da su opći akti doma u skladu s ovim Zakonom i posebnim propisima.

(3) Rješenje iz stavka 2. ovoga članka donosi se na temelju nalaza povjerenstva kojeg u tu svrhu za dom iz članka 94. stavka 1. ovoga Zakona imenuje ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi, a za dom iz članka 94. stavka 2. ovoga Zakona nadležna jedinica područne (regionalne) samouprave.

(4) Protiv rješenja iz stavka 1. i 2. ovoga članka kojeg donosi ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi nije dopuštena žalba, ali se može voditi upravni spor.

(5) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka kojeg donosi jedinica područne (regionalne) samouprave, može se izjaviti žalba ministarstvu nadležnom za poslove socijalne skrbi.

(6) Dom socijalne skrbi može početi radom po pribavljenom konačnom rješenju iz stavka 1. i 2. ovoga članka i nakon upisa u upisnik ustanova socijalne skrbi.

Članak 105.

(1) Jedinica lokalne samouprave, vjerska zajednica, trgovačko društvo, udruga i druga domaća i strana pravna osoba koja pruža skrb izvan vlastite obitelji iz članka 62. ovoga Zakona, za korisnike iz članka 68., 70., 71. i 72. ovoga Zakona za najviše 20 korisnika pod uvjetima i na način uređen ovim Zakonom i propisom ministra nadležnog za poslove socijalne skrbi, može obavljati ovu djelatnost i bez osnivanja doma.

(2) Za pružanje skrbi izvan vlastite obitelji za korisnike iz članka 68., 70. i 71. ovoga Zakona odobrenje daje ministar nadležan za poslove socijalne skrbi, a za pružanje skrbi izvan vlastite obitelji za korisnike iz članka 72. ovoga Zakona odobrenje daje županijski ured nadležan za poslove socijalne skrbi.

Članak 114.

(1) Udomiteljska obitelj može biti obitelj koja ima stambene, socijalne i druge uvjete koji omogućuju smještenoj osobi primjereno stanovanje, pravilnu ishranu, učenje, odmor, zadovoljavanje drugih potreba i interesa i humano se odnosi prema korisniku.

(2) U jednoj udomiteljskoj obitelji može biti smješteno najviše 10 osoba.

(3) Uvjete iz stavka 1. ovoga članka ocjenjuje centar za socijalnu skrb prema mjestu prebivališta udomitelja.

Članak 115.

(1) Član udomiteljske obitelji koji preuzima brigu o smještenoj osobi (u daljnjem tekstu: udomitelj) mora biti hrvatski državljanin, psihički i tjelesno zdrav i imati sposobnosti potrebne za zaštitu, čuvanje, njegu, odgoj i zadovoljavanje drugih potreba smještene osobe.

(2) Iznimno udomitelj može biti i strani državljanin ako je to od osobite koristi za smještenu osobu uz prethodno odobrenje ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.

(3) Centar za socijalnu skrb dužan je putem seminara ili pojedinačnim radom upoznati udomitelja sa svojevrsnim potrebama i osobinama smještene osobe te davati stručne upute kako skrbiti o smještenoj osobi.

(4) Udomitelj u čijoj obitelji je smješteno više od pet osoba može ostvariti pravni položaj osobe koja samostalno obavlja socijalnu skrb kao profesionalnu djelatnost, sukladno člancima 122. do 135. ovoga Zakona.

Članak 118.

(1) Centar za socijalnu skrb sklapa ugovor s udomiteljem koji prestaje donošenjem odluke o prestanku smještaja.

(2) Ugovorom iz stavka 1. ovoga članka pobliže će se utvrditi međusobni odnosi između centra za socijalnu skrb i udomitelja, obveze udomitelja, te obveze udomitelja prema smještenoj osobi.

(3) Centar za socijalnu skrb na čijem je području udomiteljska obitelj prati prilike u kojima smještena osoba živi.

(4) Udomitelj je dužan u izvršavanju svojih obveza postupati po uputama centra za socijalnu skrb.

Članak 119.

(1) Udomitelj ima pravo na mjesečnu naknadu.

(2) Visinu naknade iz stavka 1. ovoga članka s obzirom na dob i potrebe korisnika odlukom utvrđuje ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

(3) Naknada iz stavka 1. ovoga članka ne smatra se plaćom niti drugim prihodom koji podliježe plaćanju poreza za udomitelje u čiju je obitelj smješteno do pet osoba.

Članak 134.

(1) Fizičke osobe koje samostalno obavljaju socijalnu skrb kao profesionalnu djelatnost iz članka 121. ovoga Zakona mogu ostvariti prihode:

1. izravno naplatom od korisnika,
2. na temelju ugovora s ministarstvom nadležnim za poslove socijalne skrbi, odnosno sa centrom za socijalnu skrb,
3. iz zaklada, fundacija i darovnica.

(2) Cijenu usluga za ugovorne poslove iz stavka 1. točke 2. ovoga članka određuje ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi.

Članak 135.

Ustanove socijalne skrbi te fizičke osobe koje samostalno obavljaju socijalnu skrb kao profesionalnu djelatnost i u prostorijama u kojima vrše ovu djelatnost u svezi s uvjetima korištenja komunalnih usluga i električne energije izjednačene su s kućanstvima.

Članak 136.

U rješavanju o pravima iz socijalne skrbi iz nadležnosti centra za socijalnu skrb upravno tijelo jedinice lokalne samouprave primjenjuje odredbe Zakona o općem upravnom postupku i metode stručnog socijalnog rada, ako zakonom nije drukčije određeno.

Članak 141.

(1) Mjesna se nadležnost centra za socijalnu skrb za dijete određuje prema prebivalištu odnosno boravištu roditelja.

(2) Za dijete čiji roditelji žive odvojeno mjesna se nadležnost centra za socijalnu skrb određuje prema prebivalištu odnosno boravištu roditelja kod kojega je dijete smješteno odlukom centra za socijalnu skrb ili suda.

(3) Do donošenja odluke iz stavka 2. ovoga članka mjesno je nadležan centar za socijalnu skrb prema prebivalištu odnosno boravištu roditelja kod kojega dijete živi.

(4) Ako je roditeljima koji žive odvojeno oduzeto pravo na čuvanje i odgoj djeteta ili je dijete povjereno na čuvanje i odgoj drugoj osobi ili domu socijalne skrbi, za dijete je mjesno nadležan centar za socijalnu skrb prema prebivalištu, odnosno boravištu roditelja koji sam ili u većoj mjeri izvršava ostale sadržaje roditeljske skrbi.

(5) Mjesna nadležnost centra za socijalnu skrb za dijete ne mijenja se ako je roditeljima oduzeto roditeljsko pravo, osim u slučaju posvojenja.

Članak 143.

(1) Ako nadležni centar za socijalnu skrb zbog izuzeća stručnih djelatnika ili ravnatelja ne može postupati, obavijestit će o tome ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi, koje će odrediti da u tom slučaju postupaju drugi centar za socijalnu skrb.

(2) O izuzeću ravnatelja centra za socijalnu skrb, kao i o istodobnom izuzeću ravnatelja i stručnih djelatnika u istom postupku odlučuje ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi.

Članak 147.

(1) Ako je u postupku ostvarivanja prava iz socijalne skrbi potrebno ocijeniti radnu sposobnost odnosno postojanje trajnih ili privremenih promjena u zdravstvenom stanju te vrstu i stupanj tjelesnog i mentalnog oštećenja centar za socijalnu skrb zatražit će nalaz i mišljenje tijela vještačenja.

(2) Ako se žalbom pobija prvostupanjsko rješenje o ostvarivanju prava iz socijalne skrbi, a u svezi s nalazom i mišljenjem tijela vještačenja u prvom stupnju, ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi dužno je prije donošenja rješenja o žalbi pribaviti nalaz i mišljenje tijela vještačenja u drugom stupnju.

(3) Tijelo vještačenja iz stavka 1. i 2. ovoga članka osniva ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

(4) Sastav i način rada tijela vještačenja iz stavka 3. ovoga članka, sadržaj potrebne medicinske dokumentacije, sadržaj nalaza i mišljenja i obrasce za postupanje tijela vještačenja propisat će ministar nadležan za poslove socijalne skrbi uz suglasnost ministra zdravstva.

(5) Ako su radnu sposobnost odnosno postojanje trajnih ili privremenih promjena u zdravstvenom stanju te vrstu i stupanj tjelesnog i mentalnog oštećenja prethodno utvrdila tijela vještačenja zdravstva, mirovinskog i invalidskog osiguranja, obrazovanja, odnosno druga nadležna tijela vještačenja prema posebnim propisima, riješit će se na temelju nalaza i mišljenja tih tijela.

Članak 151.

Troškove postupka u svezi s ostvarivanjem prava iz socijalne skrbi za koja se sredstva osiguravaju u državnom proračunu snosi ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi.

Članak 159.

(1) Stručni djelatnici moraju svoj rad obavljaju sukladno pravilima struke te poštivati osobnost korisnika, njegovo dostojanstvo i nepovredivost njegova osobnog i obiteljskog života.

(2) Stručni djelatnici dužni su čuvati kao profesionalnu tajnu sve što saznaju o osobnom i obiteljskom životu korisnika.

(3) Na čuvanje profesionalne tajne obvezni su i drugi djelatnici ustanova socijalne skrbi.

(4) Povreda čuvanja profesionalne tajne teža je povreda obveza iz radnog odnosa.

Članak 162.

(1) Nakon isteka godine dana obavljenog vježbeničkog staža stručni djelatnici stječu pravo polaganja stručnog ispita pred ispitnim povjerenstvom ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.

(2) Ako vježbenik položi stručni ispit prije isteka roka iz stavka 1. članka 162. ovoga Zakona može ostati u svojstvu vježbenika do isteka toga roka.

(3) Uvjerenje o položenom stručnom ispitu izdaje povjerenstvo pred kojim je ispit položen.

Članak 166.

(1) Na stručnog djelatnika koji u vrijeme zasnivanja radnog odnosa u ustanovi socijalne skrbi ima u odgovarajućoj struci radni staž dulji od vremena određenog za vježbenički staž ne primjenjuju se odredbe ovoga Zakona koje se odnose na vježbenički staž, ali mora u roku godine dana od prijama u radni odnos položiti stručni ispit.

(2) Oslobodit će od obveze polaganja stručnog ispita stručnog djelatnika koji ima znanstveno zvanje magistra ili doktora znanosti, položen pravosudni ili ispit državnog službenika.

(3) Ministar nadležan za poslove socijalne skrbi može osloboditi stručnog djelatnika obveze polaganja stručnog ispita ako u odgovarajućoj struci ima najmanje 10 godina radnog staža, ako posebnim zakonom nije drukčije određeno.

Članak 167.

(1) Stručni djelatnici imaju pravo i obvezu stručno se usavršavati radi održavanja i unapređivanja obavljanja djelatnosti.

(2) Stručno usavršavanje iz stavka 1. ovoga članka može se provoditi samo uz odobrenje ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi osim ako se radi o poslijediplomskom znanstvenom ili stručnom studiju.

Članak 168.

(1) Rad stručnih djelatnika iz članaka 157. i 158. ovoga Zakona se ocjenjuje.

(2) Stručni djelatnici iz stavka 1. ovoga članka mogu napredovati u struci i stjecati položajna zvanja mentora i savjetnika.

(3) Ocjenu iz stavka 1. ovoga članka donosi ravnatelj svake godine najkasnije do 30. studenoga za prethodnih 12 mjeseci.

(4) Ocjena se donosi na temelju:

- uspješnosti u izvršavanju javnih ovlasti i drugih stručnih poslova,
- stručnog usavršavanja,
- sudjelovanja na stručnom skupu uz pisani prilog i
- objavljivanja stručnih radova.

(5) Ocjene su "nezadovoljava", "zadovoljava", "uspješan" i "naročito uspješan".

(6) O ocjeni ravnatelj donosi rješenje na koje stručni djelatnik ima pravo prigovora stručnom vijeću ustanove u roku 8 dana od dana dostave rješenja, a o kojem je stručno vijeće dužno odlučiti u roku 15 dana od dana primitka prigovora.

(7) Na prijedlog ravnatelja ministar nadležan za poslove socijalne skrbi može stručnog djelatnika koji ima najmanje 6 godina radnog iskustva u djelatnosti socijalne skrbi i 3 godine uzastopnu ocjenu "uspješan" ili "naročito uspješan" unaprijediti u zvanje mentora.

(8) Na prijedlog ravnatelja ministar nadležan za poslove socijalne skrbi može stručnog djelatnika koji ima najmanje 10 godina radnog iskustva i zvanje mentora najmanje 3 godine, za koje vrijeme je ocijenjen "naročito uspješan" unaprijediti u zvanje savjetnika.

Članak 170.

Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi obavlja upravni nadzor nad radom centra za socijalnu skrb.

Članak 171.

U obavljanju upravnog nadzora ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi može:

1. obustaviti od izvršenja statut ili drugi opći akt centra za socijalnu skrb;
2. poništiti, ukinuti ili izmijeniti rješenje centra za socijalnu skrb;
3. raspraviti stanje u centru za socijalnu skrb i odrediti mjere koje je centar dužan poduzeti radi izvršavanja poslova socijalne skrbi;
4. predložiti ravnatelju poduzimanje mjera za poboljšanje svrhovitosti, djelotvornosti, ekonomičnosti i pravodobnosti obavljanja djelatnosti centra za socijalnu skrb, te otklanjanja drugih nedostataka u radu;
5. izravno donijeti rješenje ili poduzeti mjeru nužnu za izvršenje zakona ili drugog propisa ili zaštite korisnika, ako je to nadležni centar za socijalnu skrb propustio učiniti;
6. pokrenuti postupak utvrđivanja odgovornosti djelatnika centra za socijalnu skrb, te pokrenuti postupak utvrđivanja odgovornosti ravnatelja centra za socijalnu skrb, predstojnika podružnice i voditelja drugih ustrojbenih jedinica, kao i pokrenuti postupak njihovih razrješenja;
7. podnijeti prijavu nadležnom tijelu za utvrđivanje kaznene ili prekršajne odgovornosti djelatnika centra za socijalnu skrb.

Članak 173.

(1) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi provodi inspekcijski nadzor nad primjenom i izvršavanjem zakona i drugih propisa, općih i pojedinačnih akata u djelatnosti socijalne skrbi, kao i nadzor nad stručnim radom doma socijalne skrbi, centra za pomoć i njegu i drugih pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju poslove socijalne skrbi.

(2) Zdravstveni i sanitarni inspekcijski nadzor nad radom doma socijalne skrbi u djelu koji se odnosi na zdravstvenu zaštitu i prehranu korisnika obavlja zdravstvena i sanitarna inspekcija.

Članak 174.

Inspekcijski nadzor provode inspektori, viši inspektori i drugi državni službenici ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi ovlaštene za provedbu inspekcijskog nadzora.

Članak 175.

(1) Za inspektora se može postaviti osoba koja pored zakonom utvrđenih uvjeta za prijam u državnu službu ima visoku stručnu spremu, položen državni stručni ispit i najmanje pet godina radnog staža nakon položenog državnog stručnog ispita.

(2) Za višeg se inspektora može postaviti osoba koja pored zakonom utvrđenih uvjeta za prijam u državnu službu ima visoku stručnu spremu, položen državni stručni ispit i najmanje deset godina radnog staža nakon položenog državnog stručnog ispita.

(3) Inspektore postavlja ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

Članak 180.

(1) Protiv rješenja iz članka 179. ovoga Zakona može se u roku od osam dana od dana dostave rješenja izjaviti žalba ministru nadležnom za poslove socijalne skrbi.

(2) Žalba ne odgađa izvršenje rješenja.

Članak 183.

(1) Ministar nadležan za poslove socijalne skrbi može, na temelju izvješća inspektora iz članka 182. ovoga Zakona donijeti rješenje o:

- zabrani rada doma socijalne skrbi, centra za pomoć i njegu te druge pravne i fizičke osobe koja obavlja poslove socijalne skrbi, ako nije dobila odobrenje iz članka 96., 97. i 216. ovoga Zakona ili više ne ispunjava uvjete glede prostora, opreme i potrebnih stručnih djelatnika propisane ovim Zakonom,

- poduzimanju drugih mjera za koje je ovlašten ovim Zakonom i drugim propisima.

(2) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 186.

Cijenu usluga doma kojeg je osnivač Republika Hrvatska utvrđuje ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi ovisno o vrsti smještaja, pruženim uslugama te kategoriji doma.

Članak 188.

(1) Cijenu usluga i način plaćanja skrbi izvan vlastite obitelji za korisnika kojem je to pravo priznato rješenjem centra za socijalnu skrb u domu socijalne skrbi kojem osnivač nije Republike Hrvatska, utvrdit će se ugovorom kojeg sklopi ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi i osnivač doma.

(2) Ugovorom iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje se broj korisnika i cijena usluga skrbi izvan vlastite obitelji, ovisno o vrsti skrbi izvan vlastite obitelji, pruženim uslugama i kategoriji doma, koju plaća ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi.

(3) Prihod kojeg dom socijalne skrbi iz članka 94. stavka 2. ovoga Zakona ostvari naplatom cijene skrbi izvan vlastite obitelji, ostalih usluga ili na drugi način, smatra se vlastitim prihodom doma.

Članak 190.

(1) Odrasla osoba smještena rješenjem centra za socijalnu skrb dužna je plaćati cijenu smještaja svim svojim prihodima i novčanim sredstvima.

(2) Ako su prihodi smještene osobe iz stavka 1. ovoga članka, uključujući i dosuđeni iznos uzdržavanja za korisnika, veći od cijene smještaja razliku zadržava korisnik.

(3) Korisnik smještaja iz stavka 1. ovoga članka čiji prihodi i novčana sredstva nisu dostatna za plaćanje cijene smještaja dužan je u svrhu plaćanja otuđiti svoju imovinu koja ne služi članovima njegove obitelji za podmirenje osnovnih stambenih i drugih osnovnih životnih potreba.

(4) Ako sredstva korisnika iz stavka 1. i 3. ovoga članka nisu dostatna za plaćanje cijene smještaja, razlika između cijene smještaja i tih sredstava tereti sredstva ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.

(5) Pri utvrđivanju prihoda iz stavka 1. i 3. ovoga članka iznos prihoda, umanjuje se za obvezu korisnika za uzdržavanje nekog od članova obitelji i za iznos namijenjen osobnim potrebama korisnika stalnog smještaja.

(6) Način plaćanja smještaja odraslih osoba koje nisu smještene na temelju rješenja centra za socijalnu skrb utvrđuje se ugovorom o smještaju između korisnika i doma socijalne skrbi kojeg osnivač nije Republika Hrvatska.

Članak 197.

(1) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi ima pravo na povrat iznosa isplaćenih na ime pomoći za uzdržavanje i stalnog smještaja, ako korisnik otuđi svoju imovinu.

(2) Za slučaj smrti korisnika iz stavka 1. ovoga članka ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi ima pravo na povrat isplaćenih iznosa od njegovih nasljednika.

(3) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi neće podići tužbu radi povrata iznosa iz stavka 2. ovoga članka ako bi ostvarivanjem tražbine nasljednici i članovi njegove obitelji ostali bez imovine odnosno prihoda potrebnih za podmirenje osnovnih stambenih i drugih osnovnih životnih potreba.

Članak 198.

Tražbina s naslova naknade štete iz članka 196. i 197. ovoga Zakona odnosi se samo na dospjele tražbine i u ukupnoj svoti. Ta se svota izračunava od dana isplate do dana

dospijeća prema tablicama aktuarske matematike koju utvrđuje ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi.

Članak 200.

Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi na temelju rješenja o ostvarivanju pomoći za uzdržavanje i stalnog smještaja ima pravo na zabilježbu tražbine u zemljišnim knjigama na nekretninama u korisnikovom vlasništvu.

Članak 201.

Centar za socijalnu skrb dužan je u svezi s naknadom štete iz članka 196. do 200. ovoga Zakona ministarstvu nadležnom za poslove socijalne skrbi dostavljati podatke odlučujuće za podnošenje tužbe radi naknade štete.

Članak 202.

(1) Kada se utvrdi da je nastala šteta, centar za socijalnu skrb će uz navođenje dokaza pozvati korisnika ili njegove nasljednike da u određenom roku nadoknade nastalu štetu.

(2) Ako šteta ne bude nadoknađena u određenom roku, ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi će putem Državnog pravobranitelja pokrenuti postupak radi naknade štete.

Članak 203.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička osoba ako:

1. započne s radom prije no što se rješenjem nadležnog tijela utvrdi da su ispunjeni svi propisani uvjeti (članak 84., 97. i 109.);

2. ne vodi na propisani način evidenciju i dokumentaciju o korisniku, vrstama usluga i drugim pitanjima ili ako o tome ne dostavlja izvješća (članak 92. stavak 1., 104. stavak 1., 112. stavak 1.);

3. stručnom povjerenstvu koje obavlja upravni nadzor ili inspektoru uskrati obavijesti ili podatke ili onemogućiti pregled i poduzimanje drugih radnji u svezi s obavljanjem nadzora (članak 177. i 178.);

4. neosnovano ne izvrši rješenje o priznavanju prava korisnika (članak 12. do 78., 136. do 155. i 190. do 195.);

5. bez rješenja centra za socijalnu skrb privremeno ili trajno riješi zbrinjavanje odnosno smještaj korisnika na drugi način (članak 75.);

6. naplati od korisnika, druge fizičke ili pravne osobe troškove smještaja u dom socijalne skrbi ili u udomiteljsku obitelj ako troškove smještaja na temelju rješenja centra za socijalnu skrb snosi ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi (članak 195.);

7. u određenom roku ne poduzme mjere predložene u izvješću o upravnom nadzoru ili zapisniku o provedenom inspekcijskom nadzoru (članak 172. i članak 179. do 182.);

8. neosnovano ne osigurava sredstva sukladno članku 7. ovoga Zakona i ne izvršava obveze utvrđene članom 38.a i člankom 190. stavkom 4. Zakona,

9. ne dostavi odluku o smještaju, prestanku smještaja i poduzimanju drugih mjera te ne surađuje s centrom za socijalnu skrb na čijem području udomiteljska obitelj ima prebivalište (članak 117. stavak 3. i 4.),

10. smjesti korisnika u udomiteljsku obitelj, a da prethodno ne utvrdi da li obitelj ispunjava uvjete iz članka 114. stavka 1. ovoga Zakona,

11. ima na smještaju više od 10 osoba koje su smještene na temelju ovoga Zakona ili ako je ukupan broj osoba o kojima skrbe na temelju ovoga Zakona ili drugih propisa veći od 10 (članak 114. stavak 2.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 10.000,00 kuna.

(3) Ako je pravna ili fizička osoba kažnjena za prekršaj iz stavka 1. točke 6. ovoga članka obvezno se izriče i zaštitna mjera oduzimanja imovinske koristi.